

veto

maandag 19 november 2007 • jaargang 34 • nummer 8 • 2007-2008 • www.veto.be

Spoon River

"Mensen zijn nog steeds dezelfde als ze dood zijn"
p. 11

Verder in dit nummer:

- ◆ Ster Stijn Meuris over echte sterren p. 10
- ◆ Yossif Ivanov luistert naar Nirvana p. 16

Studenten tegen delibereeren in Master

Op de laatste Algemene Vergadering (AV) van LOKO beslisten de kringen om deliberaties in de bachelorjaren toe te staan, maar niet op het niveau van de Master. De beslissing kadert in de discussie over de diplomaruimte aan de K.U.Leuven. Daarnaast werd er ook bepaald hoe opleidingen er in de toekomst moeten uitzien.

Maarten Goethals
& Sander Raymaekers

Op de onderwijsagenda van de K.U.Leuven staat tijdens de volgende maanden de discussie over het invoeren van een diplomaruimte centraal. Die zal bepalen hoe opleidingen gestructureerd worden en welke rol de evaluatie daarin speelt. Met deze nieuwe 'hervormingsronde' wil de instelling de huidige problemen — administratieve overlast, complexe regelgeving — oplossen. Daarnaast speelt de universiteit ook onmiddellijk in op het nieuwe financieringsmodel en het leercrediet.

De onderwijsraad, die een adviserende rol heeft voor onderwijsaangelegenheden aan de K.U.Leuven, wil tegen Kerstmis uitpakken met een eerste voorstel. Dit noopte de studenten tot standpuntvorming. Makkelijk was dit niet gezien de complexiteit van de materie en de verscheidenheid aan meningen. Op de AV van vrijdag zijn de kringen na lang discussiëren toch tot een algemeen standpunt gekomen. Vraag is nu in welke mate de K.U.-Leuven rekening zal houden met LOKO.

Opdat iedereen zou weten waarover hij praatte, werd twee weken geleden een informatiesessie ingericht over diplomaruimte. Er werd duidelijk gemaakt waar de kwestie om draait: enerzijds de flexibiliteit van de opleidingen en de inrichting ervan, anderzijds de vraag naar toleranties.

DELIBERATIE

Een student behaalt nu een diploma indien hij voor alle opleidingsonderdelen een credit behaalt. Dat is een bewijs dat de stu-

dent alle competenties verbonden aan een vak heeft verworven. Concreet komt dat neer op het halen van een tien op twintig. Maar de K.U.Leuven verleent studenten ook hun diploma als die voor een beperkt aantal opleidingsonderdelen geen credit hebben behaald. Die tolerantie staat nu onder druk.

Het debat over diplomaruimte is de zoveelste onderwijshervorming die, naar het idee van de Bologna-verklaringen in 1999 een ééngemaakte Europese hoger onderwijsruimte beoogt. Eén van de manieren daartoe is een zuiver creditsysteem, toegepast in alle landen van de unie. 'Zuiver' wil zeggen zonder toleranties. En daar wringt het schoentje voor Vlaanderen dat inzake deliberatie, als één van de weinige regio's in Europa, een traditie kent.

"Een situatie van verworven rechten," omschreef Babylon het. "We moeten de moed hebben om daarvan af te stappen. Als we dat niet doen hollen we ons diploma uit," klonk het bij de studenten Taal- en Letterkunde. Ook de Vlaamse Technische Kring (VTK) pleitte hevig tegen tolerantie. "Nu is er een wazige zone tussen de negen en de tien. Het afschaffen van toleranties trekt een scherpe overgang tussen die twee waarden," aldus de vertegenwoordigers van de ingenieurswetenschappen.

Voorstanders van deliberatie, waaronder de Nieuwe Filosofische Kring (NFK) en de Landbouwkring (LBK), speelden het spel anders. Zij vroegen zich openlijk af of diegenen die tegen waren, wel de mening verkondigden van hun achterban. NFK: "We moeten niet pleiten tegen de studenten. Wij zijn toch niet de slippendragers van het establishment?" Ook het argument dat andere universiteiten in Vlaanderen tolerantie schrappen, maakte weinig indruk op hen. Wanneer LBK, louter ter indicatie, vroeg hoeveel kringen daadwerkelijk de voltallige achterban hadden ingelicht en bevraagd, staken slechts zes van de aanwezige kringen de hand in de lucht.

Een derde strekking in het debat waren de kringen die verwezen naar de praktijk. Omdat het bachelordiploma algemeen vormend is, maar de master specifiek, pleitte de

Heverlee zuipt zich te pletter

Een cantus met een paar honderden coronaleden is een uiterst uniek gebeuren. Maar uiteindelijk draait het om één zaak: zuipen! "Commiltones! Omdat Heverlee brassen kan! Prosit Senior, Prosit Corona: ad fundum!"

(foto Wim Driessens)

p. 6

groep alleen voor toleranties bij de eerste. Werkgevers kijken immers enkel naar het masterdiploma, klonk de argumentatie. Wanneer niet alle credits behaald zijn, is de diplomawaarde twijfelachtig en kan dat in het na-deel zijn van de werkzoekende.

Uiteindelijk werd apart gestemd over tolerantie bij de bachelor en bij de master. Met een nipte meerderheid besloot de AV te pleiten voor tolerantie op bachelorniveau. Maar ze besliste met een ruime meerderheid tegen buispunten voor de masteropleiding. Dit naar het voorbeeld van de Universiteit Antwerpen en de Vrije Universiteit Brussel.

FLEXIBILISERING

Een tweede luik in de discussie vormde de vraag naar de indeling van de programma's. Omdat de K.U.Leuven wil afstappen van een creditsysteem onderverdeeld in academiejaren, wordt gezocht naar andere vormen van opbouw. Een alternatief dat weliswaar 'flexibel' is, maar tegelijk ook oog heeft studievoortgang en volgtijdelijkheid.

Daarom stelt LOKO voor om de opleidingen op te delen in thematische 'zuilen'.

Dat zijn groepen van vakken die inhoudelijk op elkaar aansluiten. Zo kan bijvoorbeeld een opsplitsing gemaakt worden tussen 'academische competenties', 'diplomaspecifieke vakken', 'keuzevakken' en 'maatschappelijke vorming'. Welke vakken precies tot welke zuil behoren, bepalen de POC's van de desbetreffende opleiding. De student stelt zelfstandig zijn programma samen door uit elke zuil vakken te kiezen. Maar het volgen van uitgestippelde modeltrajecten blijft voor de AV nog steeds de beste onderwijsformule.

Om de volgtijdelijkheid en de studievoortgang te bewaken, heeft elk vak begintermen. Die bepalen wat een student moet kunnen om het vak te volgen. De Leuvense studentenraad is echter niet van mening dat je die nodige competenties effectief moet bezitten. "We streven naar een minimale volgtijdelijkheid," klonk het op de AV. "Wie een vak B wil volgen, dat inhoudelijk vooraf gaat van vak A, hoeft dat laatste enkel gevolgd te hebben." Uitzonderingen van strikte volgtijdelijkheid worden wel toegestaan, maar mits goedkeuring van de POC. Dat betekent in praktijk voor vak A een credit behalen.

Met hun standpunt over flexibilisering en deliberatie formuleert LOKO een eerste antwoord op de vraag hoe een diplomaruimte aan de K.U.Leuven er moet uitzien. De invoering van een nieuw onderwijssysteem wordt in 2009-2010 verwacht. De vraag is of tegen dan zowel de studenten als de universitaire overheid op dezelfde lijn zullen zitten.

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

België knuffelt (1)

Met plaatsvervangende schaamte nam ik enkele dagen geleden kennis van het initiatief "België Knuffelt / Les Belges s'embrassent", waarbij een gelegenheidsorganisatie bestaande uit studenten van Nieuw- en Oud-Leuven zich door middel van een collectieve knuffel wil uitspreken voor de eenheid van België in het algemeen, en de broederschap tussen Waalse en Vlaamse studenten in het bijzonder.

Hoewel hoofdorganisator Sander Hereijgers benadrukt dat hij geen politiek-ideologische bijbedoelingen heeft, moet het iedereen duidelijk zijn dat dit evenementje past binnen de nieuwe strategie van de laatste hardnekkige belgicisten. Vroeger bagatelliseerde men de eisen van de Vlaamse Beweging door haar tot *vlaggengezuui* en *slogangebrul* te reduceren, sentimenteel en reactionair gedoe waar slechts een minderheid voor te vinden was en waar je dus niet eens serieus op moest antwoorden.

Nu het tij gekeerd is en een onbetwistbare meerderheid van de Vlaamse bevolking zich in ieder geval achter een ingrijpende staatshervorming schaart, zien we echter dat het de radicale unionisten zijn die de kritische dialoog uit de weg gaan en alles verdoezelen met dit soort van emotionele toneeltjes. Dat is misschien niet verwonderlijk, want wat rest hen hierbuiten eigenlijk nog?

Toonaangevende academici uit de sociale en economische wetenschappen, onder andere aan onze universiteit, leven sinds enkele jaren afdoende bewijzen dat we beter zonder België verder kunnen gaan. Ook in de internationale media vraagt men zich af of we een land van institutionele sadomasochisten zijn, en wanneer we er nu eindelijk de brui aan zullen geven. Onze Vlaamse politieke partijen zijn traditioneel een beetje traag om op dit soort signalen in te pikken, maar we kunnen ons in ieder geval al verheugen over het feit dat ze allemaal (met uitzondering van de ecologische watermeloenen) tenminste inzien dat er heel wat bevoegdheden naar de gewesten moeten verschuiven.

Hierin zien optimisten dé redding van de Belgische staat, omdat het in theorie de conflicten tussen de Nederlandstalige en Franstalige bestuursorganen zou moeten beperken. Het bizarre is dat men precies door deze conflicten niet tot zo'n vergelijk zal komen. Beide gemeenschappen staan onwrikbaar tegenover elkaar. De enige reden waarom dat nu meer opvalt dan

anders is omdat het voor een keer eens niet enkel de Franstaligen zijn die het been stijf houden. Omdat zij een veel langere traditie in koppigheid hebben dan wij, ziet het er inderdaad naar uit dat België enkel kan blijven bestaan als de Vlaamse onderhandelaars "plat op de buik gaan".

Voorlopig doen ze dat niet, ere wie ere toekomt, en zolang ze dit weigeren krijgen ze onze volledige steun. De belgicistische stemmingmakerij ("België Knuffelt", "I want you for Belgium", enz.) die in dit conflict een nooit geziene crisis ziet, beseft niet dat deze patstelling enkel ontstaat is omdat de Vlamingen voor een keer teruggeven wat ze tientallen keren voordien minzaam ontvangen hebben. Dit is dan zeker geen "wraak" of "oorlogsverklaring", daarvoor moet u bij de voornaamste Franstalige onderhandelaar MR / FDF zijn. Voor ons geen "oeil pour oeil".

De Vlaamse partijen vragen namens u en ik enkel wat ons grondwettelijk en democratisch recht is en het zou maar al te erg zijn als we dat zouden inruilen voor een kleffe knuffel en een sentimentele zedenpreek. Onze hoop is immers dat men niet weer voor een typisch "Belgische" oplossing gaat, waarbij de Vlamingen al hun eisen mogen inslikken en de Franstaligen nog steeds klagen dat ze heel wat hebben moeten inleveren. Het mag duidelijk zijn: België maakt tegenwoordig niemand nog gelukkig.

Als volksnationalisten hebben we nu reeds alle aandacht en interesse voor de cultuur van ons toekomstige buurland Wallonië. We beloven ook dat er in ieder geval aan onze kant geen bittere gevoelens zullen achterblijven als we binnen afzienbare tijd van elkanders bemoeienis verlost zullen zijn. Tot dan zullen we blijven ijveren voor een onafhankelijk Vlaanderen, omdat we geloven dat dit de enige behoorlijke oplossing is voor het Belgische conflictmodel. Op dat moment zullen we als gelijke en soevereine partners met onze Waalse burens klinken bij een kundig getapte Trappist.

Arvid Peeters, Praeses NSV-Leuven
2007-2008

België knuffelt (2)

Proficiat met uw actie 'België knuffelt'. Dit is inderdaad de aangewezen weg voor ons land. Besef evenwel dat een dergelijke actie nu slechts mogelijk is omdat de Leuvense universiteit ooit gesplitst werd in K.U.Leuven en U.C.L. in 1968 (toen er ook moord en brand geschreeuwd werd door unitaristen en bedreigingen geuit werden). Na middelbaar onderwijs — in het Frans — deed ik 2 jaren kandidatuur in Leuven — ook in het Frans — doch werd ik het kotsbeu de franstaligen het steeds maar minachtend te horen hebben over Vlaamse studenten als over 'les Menapiens', zodat ik dan maar in 1958-1961 mijn drie jaren licentie deed in het Nederlands — ook in Leuven. En uiteraard nadien maar al te goed begreep waarom het tot 'Walen buiten' kwam in 1968.

Hoe idealistisch en utopisch dit ook mag klinken, ben ik zo ook overtuigd dat België in zijn huidige structuren — na zoveel compromissen en misbaksels — niet meer leefbaar is en dat dus dringend iets zal moeten gebeuren om vanuit een totaal nieuwe visie te starten op dit land nog wil gered worden. Ik geloof immers vast dat confederalisme de enige juiste richting zal zijn en dat wanneer ze goed begrepen en tot stand gebracht wordt, zelfs N-VA dit zal kunnen bijtreden en VB en 'separatisten' alle vleugels afgesneden worden, terwijl Wallonië en een tweetalig Brussel er niets bij te verliezen hebben indien ze eerlijk en correct willen zijn.

Wat in de huidige discussies ontbreekt is het voldoende aantonen en doen begrijpen aan de Walen dat confederalisme eigenlijk een win-win situatie is, zoals sedert bijna 40 jaar blijkt met K.U.Leuven en U.C.L. die, zoals uw actie nu aantoont, perfect kunnen samenwerken en in goede verstandhouding leven.

Zo kunnen nog voorbeelden aangehaald worden, bv. in de tennissport, waar splitsing in V.T.V. en A.F.T. met een overkoepelend K.B.T.B. een zeer vruchtbare oplossing was die zelfs een Belgische over-

winning met de beste uit beide landsgedeelten heeft mogelijk gemaakt op wereldniveau. En zo kan de lijst aangevuld worden met andere voorbeelden die aantonen hoe voordelig splitsing en zelfstandig beleid kan zijn in elk gewest en gemeenschap.

Er moet ook niet gesproken worden van onafhankelijkheid (woord dat in de perceptie bij veel mensen immers gelijk staat met het verdwijnen van België en ze meteen doet schrikken) doch wel van zelfstandigheid in het Belgisch kader, wat tenslotte niet alleen Vlaanderen, maar ook Brussel en Wallonië moet kunnen motiveren.

En waar nu steeds maar door franstalige onderhandelaars 'respect' wordt geëist voor hun gemeenschap zou hen toch eens duidelijk moeten worden gemaakt dat elke Belg die zich in de randgemeenten of Vlaanderen komt vestigen en dan weigert zich neer te leggen bij het Nederlands als officiële taal — ongeacht zijn privétaalgebruik waarin hij vrij is — blijk geeft van minachting voor onze taal en cultuur en telkens weer de Vlaamse gemeenschap en haar inwoners beledigt, wat een nog veel ergere vorm is van 'non respect' en van gemis aan solidariteit met het gewest en de gemeenschap waarin hij vertoeft.

Laat ons dus met een nieuwe en verfrissende lei beginnen en elk gewest en gemeenschap zijn eigenheid, zelfstandigheid en bevoegdheid geven door de noodzakelijke splitsingen om dan in solidariteit samen te werken op nationaal, Europees en mondiaal vlak. Dan, maar alleen dan, zal België kunnen blijven bestaan en performanter zijn dan ooit. En dan zullen niet alleen studenten van K.U.Leuven en U.C.L. kunnen knuffelen doch ook de ganse Belgische bevolking in beide talen.

Bernard van den Daele

Alle lezersbrieven en vrije tribunes kunnen bezorgd worden via e-mail: veto@veto.be (voor vrijdag 14u)

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen, vrije tribunes op de Leuvense (studenten-)actualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk en na uitdrukkelijk verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

De redactie behoudt zich het recht brieven niet te plaatsen of in te korten.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief
www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

VISIE STUDENTEN LETTEREN STOOT OP HEVIGE REACTIES

‘Ongefundeerd buikgevoel’

Studentenvertegenwoordigers van de faculteit Letteren schreven een nota waarin ze de werking van hun faculteit in vraag stellen. Dat schoot bij de proffen in het verkeerde keelgat. “Niet alle beweringen hebben een objectieve grond,” beweren zij.

Maarten Goethals

De studentenraad Letteren (StRaal) plaatst vraagtekens bij de algemene werking van haar faculteit. Dat maakten ze duidelijk in een nota gericht aan de leden van de faculteitsraad. Er staat daarin te lezen dat het ‘calimerogevoel’ welig tiert bij de bestuurders en dat een ‘totale ommekeer in de houding en het beleid van de faculteit Letteren’ nodig is. De studenten klagen dan ook de ‘zelfverklarende underdogpositie’ van de bestuurders aan die zich verschuilen achter het excuus dat alles boven hun hoofden afspeelt. Leden van de StRaal ontkennen dat het de bedoeling was om het professorencorps tegen de haren in te strijken. “De nota was een visie over de faculteit, geen klachtenbundel. Ze is geschreven met de allerbeste bedoeling. We hopen de constructieve dialoog aan te kunnen gaan.” De studenten hebben de nota ook opgestuurd naar Vice-rector humane wetenschappen Filip Abraham, onderwijscoördinator Ludo Melis en rector Marc Vervenne.

STEMMINGSMAKERIJ

De nota lokte zowel tijdens als na de faculteitsraad hevige reacties los bij professoren. De studentenvertegenwoordigers werden ervan beschuldigd ‘programmaterroristen’ te zijn. Ook hun legitimiteit als vertegenwoordiger werd openlijk in twijfel getrokken en daarnaast klonken beschuldigingen van ‘negatieve stemmingsmakerij’. Sommige docenten twijfelden aan hun loyaliteit ten opzichte van de faculteit. Eén student werd zelfs de ‘Jean-Marie Dedecker van de faculteit’ genoemd. “Men heeft moeite met zelfkritiek,” zegt een studentenvertegenwoordiger. “De faculteit is nog teveel een wereld op zich en dat botst met dhet vernieuwende Hogeronderwijslandschap.”

Om de geoederen te bedaren, heeft decaan Luc Draye de

studenten maandag uitgenodigd voor een gesprek. “Ik zoek nu de dialoog op, maar niet op een polemische manier.”

Hoewel Draye de bezorgdheid van de studenten apprecieert, heeft hij enkele bedenkingen bij de nota. “De scherpe formulering had niet gehoeven. Zeker niet in een faculteit Letteren waar woorden belangrijk zijn. Bovendien zijn een aantal negatieve uitspraken niet objectiveerbaar,” zegt de decaan. Een mening die wordt gedeeld door Vice-rector Abraham. “Maar dat de studenten zich bekommeren, is terecht. Zeker in het licht van significante besparingen,” aldus Abraham.

OORLOGSTAAL

Gepeild naar reacties bij professoren die zetelen in de faculteitsraad, klinkt het dat de nota aankwam als een verrassing. Luc Van der Stockt, hoogleraar literatuurwetenschap en programmadirecteur van POC Taal -en Letterkunde: “De professoren waren verrast. De nota is aangekomen als een koude douche. We hadden geen aanwijzingen dat de studenten er zo over dachten. Het is belangrijk dat we nu kijken wat we er uit kunnen halen. We moeten vertrekken van elkanders goede wil.” Volgens Jos Creten, verantwoordelijke van het monitoraat Letteren, is de verrassing deels te verklaren door sommige ‘ongelukkige’ formuleringen. “De docenten waren daardoor meer onder de indruk dan ze hoefden,” aldus Creten. Anderen zoals Raphaël Ingelbien, docent literatuurwetenschappen, wijzen erop dat bepaalde passages in de nota worden tegengesproken door de resultaten van de docentenevaluatie. “Wanneer de studenten schrijven dat zij voelen ‘dat het onderwijs er in de meeste gevallen niet op verbeterd’ (citeert de tekst, red.) dan is dat een buikgevoel. Ik vraag me af of dat gevoel gedeeld wordt door alle studenten.”

Anderen, die anoniem wilden blijven, omschrijven de nota als ‘oorlogstaal’ en suggereren dat sommige studenten een eigen agenda hebben.

Lezersbrief

LOKO en maatschappelijk engagement; vijf minuten politieke moed?

Een aantal Leuvense enthousiastelingen brengen woensdag Waalse en Vlaamse studenten samen op de Grote Markt voor hun actie “België knuffelt!”. Daarmee willen ze in het licht van de huidige politieke context de solidariteit tussen Waalse en Vlaamse studenten in de verf zetten. In een opiniestuk in *Veto* van vorige week werd geschreven dat de Leuvense studentenraad LOKO, door niet aan die actie deel te nemen, ‘het kind met het badwater weggooid’; er zou een taboe heersen rond het bediscussieren van eender welk maatschappelijk thema. De studentenraad — die in het verleden besloot geen politieke standpunten meer in te nemen — zou zich verschuilen achter het excuus ‘de politieke kleur’ om geen maatschappelijke standpunten meer te moeten innemen. Quod non.

Bij de opening van het academiejaar koos de studentenraad er expliciet voor om in haar toespraak het maatschappelijk debat als centraal thema onder de aandacht te brengen. LOKO riep de academische overheden op aandacht te schenken aan de maatschappelijke vorming van studenten bij het onderwijsproces. Dit zou onder meer moeten gebeuren door ruimte te creëren voor studenten die naast hun studies belangrijke engagementen opnemen in het studentenleven. Engagement kent vele gedaantes. Talloze studenten zijn geëngageerd in hun kring, doen aan omkadering van studenten met een functiebe-

perking of zijn lid van een sociale beweging.

Ook heel wat studenten zijn actief lid van een politieke studentenbeweging. Ook deze laatste vorm van engagement wordt door LOKO gesteund in woord en daad. Zo kent de studentenraad via haar subsidiecommissie niet onbelangrijke bedragen toe aan deze en andere vrije verenigingen van studenten. In talloze beleidsorganen verdedigt de studentenraad ook de belangen van deze verenigingen.

Bovendien tracht LOKO ook zelf een actieve stem te hebben in een brede maatschappelijke context. Zo worden projecten op het getouw gezet rond duurzaamheid en diversiteit, wordt gesensibiliseerd tegen geweld in fakbars en criminaliteit op straat en vóór verkeersveiligheid, zowel op straat als in bed. Dat LOKO geen politieke standpunten inneemt, is omdat zij op elk vlak slechts één belang wil verdedigen, en dat is het studentenbelang.

De studentenraad, met de muurvaste regeringsonderhandelingen in het achterhoofd, was van mening dat het steunen van een actie als België knuffelt! niet op sympathie zou kunnen rekenen van het gros van de Leuvense studenten. LOKO onderschrijft de oproep naar solidariteit van België knuffelt!, maar de studentenraad wou zich ervoor behoeden kant te kiezen in deze politieke discussie. Door deel te nemen aan België knuffelt! zou zij het gevaar lopen dat wel te doen.

Dat de studentenraad bij de opening van het academiejaar expliciet verwees naar de toespraak van AGL (Assemblée Générale des étudiants de Louvain-la-neuve), bleef aan de andere kant van de taalgrens niet onopgemerkt. Er werd prompt contact opgenomen met LOKO om deel te nemen aan het congres over de toekomst van de universiteit dat door AGL zou worden georganiseerd. De Leuvense studentenraad nam de uitnodiging met beide handen aan en nam ook initiatief om de mensen achter AGL op een aantal informele ontmoetingen beter te leren kennen.

Op die manier hoopt LOKO een brug te slaan tussen Vlaamse en Waalse studenten om te debatteren over universiteit, onderwijs en student-zijn over de grenzen van taal en cultuur heen. In de Pieter De Somer-aula weerklonk op 24 september voor het eerst sinds lang opnieuw de Franse taal uit de mond van een studentenvertegenwoordiger. *L'importance de ne pas perdre de vue les valeurs qui fondent notre université*. Het is de eigenheid van deze waarden, dat zij de alledaagsheid van de politiek overstijgen en een band scheppen tussen niet enkel Vlaamse en Waalse, maar tussen alle studenten over landsgrenzen heen.

Klaas Keirse, voorzitter LOKO, ten persoonlijke titel

Taxi's Kenny

Appel pour une manifestation

Chers étudiants,
Chères étudiantes,

Over ‘België knuffelt’ — les Belges s’embrassent’ vloeide al veel inkt, veel te veel voor een in wezen kleinschalige actie. Onze frontpagina van voorgaande week werd zelfs overgenomen door buitenlandse media. Een paar ophefmakende incidenten noopten mij een vervolg te breien aan deze trend.

Vetomedewerkers die hun kinderen naar het hoofd geslingerd krijgen, dagboeken van gefrustreerde separatisten die ons onder het mom van ingestuurde lezersbrieven bereiken en als uitsmijter een waar anachronisme in de ‘s Meiersstraat. Maandag jongstleden vergastten studenten uit beide taalgebieden elkaar op een nachtelijke knokpartij, en de inhoud van het Vetobakje werd over de hele straat verspreid. Opstootjes tussen verwaande flamingo- en wallinganten waren aan het einde van de negentiende eeuw schering en inslag in de Leuvense binnenstad. Er bestond toen enkel een radicale Vlaamse studentenbeweging en gezond engagement was de Leuvense student totaal vreemd.

Oorzaak van alle commotie vormde een objectieve voorpagina en een opiniestuk dat stelde dat het opmerkelijk is dat de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) weigerde om nog maar te discussiëren over het verlenen van steun aan ‘België Knuffelt’, omdat hun openingspeech hetzelfde gebrek aan engagement bij de hedendaagse student sterk aankaarte. Ook al is LOKO statutair verplicht geen politiek standpunt in te nemen, de maatschappelijke inborst van de actie heeft van in het begin grote voorrang op de politieke inkleuring ervan. De link tussen de huidige communautaire crisis en ‘België Knuffelt’ is uiteraard snel gemaakt, maar van partijpolitiek is in de verste verte geen sprake. Waarom laat LOKO gedijen, terwijl ze anders te pas en te onpas met maatschappelijke standpunten naar buiten treden?

En wat dan nog: het niet aannemen van een politieke ideologie vormt op zich ook een ideologie, namelijk de aanvaarding van de heersende normen. Ook daar kan niet iedereen zich naar schikken. Voor welk argument in welke context spreek je in tijden van pluralisme wel nog voor het gros van de studenten? In de discussie rond het sluitingsuur van cafés misschien, maar verder?

PIEPKLEIN

Toen de overige leden van LOKO's Algemene Vergadering (AV) afgelopen vrijdag vernomen dat de actie toch pietluttig politiek geladen is, besloten een paar kringen plots van deelname aan de onschuldige knuffelactie af te zien. ‘België Knuffelt’ krijgt veel minder draagkracht dan het verdomme verdient.

Onze geëngageerde, uiterst behoudende vriendjes van de Nationalistische Studentenvereniging (NSV) lachen binnensmonds. Het piepkleine clubje Vlaamsgezinden heeft laten weten aanstaande woensdag een tegenactie te organiseren. Zij zijn blij met LOKO's afzage van steunverlening aan ‘België Knuffelt’ en bedanken het gezond verstand van de Leuvense studenten. Als we niet opletten, neemt men hun dwaze opvatting straks voor universeel geldend en verwordt ze een maquette van de politieke situatie die in Vlaanderen al enkele decennia aan de gang is.

Zo ver is het gelukkig nog niet. Vandaar deze oproep tot deelname aan ‘België Knuffelt’ — les Belges s’embrassent’. Leuvense studenten, zak op woensdag om 14u en masse af naar het Ladeuzeplein om uw Franstalige makkers een warme knuffel te geven. Embrasse-les, bois une bière et tout finira bien.

Je vous remercie.

Ken Lambeets

De hoofding ‘Opinie’ betekent nog steeds dat Taxi's Rudy geen objectief artikel is, maar ditmaal de weergave van de mening van een welbepaalde redacteursstudent van Veto.

ASSOCIATIEVE VOORZITTERS (1): JOSSE VAN STEENBERGE, ASSOCIATIE UNIVERSITEIT & HOGESCHOLEN ANTWERPEN

“Die Antwerpenaren zijn daar weer”

“De Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen is een begeerde bruid, een machtsfactor”, typeert Josse van Steenberge als voorzitter zijn associatie. “We voelen ons zeker geen kleine speler in het onderwijslandschap.”

Maarten Goethals & Roel Moeurs

Veto: Hoe typeert u de associatie Antwerpen?

Josse Van Steenberge: «Wij zijn een beetje een uitzondering, een unieke vorm van associatie. Ten eerste zijn we sterk regionaal, dat is al verschillend, zeker van de twee grotere associaties die veel meer verspreid zijn dan wij. Het tweede kenmerk is dat wij pluralistisch zijn. Dat is een zeer duidelijke keuze. Wij hebben de Karel De Grote Hogeschool, een instelling van katholieke signatuur en daarnaast de Hogeschool Antwerpen die eerder vrijzinnig is, en dan de universiteit die op zich al pluralistisch is. Ten derde is ons consensusmodel kenmerkend: het feit dat we alles met consensus beslissen, en dus geen meerderheidsstemmingen houden. Als je dat negatief uitdrukt wilt dat zeggen dat iedere partner een vetorecht heeft.»

«Dat vetorecht wordt niet vaak gebruikt. Als je de dossiers goed voorbereidt, weet je ook wanneer een partner niet akkoord gaat en dan leg je het gewoon niet ter stemming voor. Sommigen moeten wat meer overtuigd worden, maar als er een beslissing genomen is, staat iedereen er wel achter. Ik vind het alvast een efficiënt systeem en het vergroot de draagkracht van beslissingen ook.»

BIJZAAK

Veto: Wat is het nut van de associaties?

Van Steenberge: «De associaties moeten het academiseringsproces begeleiden. We hebben in Antwerpen van in het begin duidelijk gekozen voor een binair systeem met professionele en academische opleidingen en we hebben er meteen aan toegevoegd dat alle academische opleidingen naar de universiteit moeten komen. In tegenstelling tot de andere associaties zijn we onmiddellijk gestart in een systeem waarbij de bevoegdheden van de twee cyclopleidingen naar de universiteit gingen. We zien nu met plezier dat de anderen ons daarin volgen.»

«Om deze overgang te bevorderen hebben we het principe van associatiefaculteiten opgericht. Je hebt twee soorten opleidingen op hogeschoolniveau, diegene die al een soortgelijke opleiding op universitair niveau hebben en diegene die nog geen gesprekspartner hebben. Deze associatiefaculteiten zijn entiteiten van tijdelijke duur die een brug moeten maken en de universiteit en hogeschool op dit moment al met elkaar in contact brengen via onder andere associatiefaculteitsraden. Het is de bedoeling dat deze associatiefaculteiten na de accreditatie volwaardige faculteiten kunnen worden.»

«Het grote voordeel is dat je hiermee een breder draagvlak hebt voor onderzoek. Wij verdedigen heel erg dat de verwevenheid onderwijs-onderzoek niet enkel een kwestie van masteropleiding is, maar ook van de academische bachelors. Wij willen een zuiver binair systeem, professionele opleidingen aan de hogescholen en academische opleidingen — zowel bachelors als masters — aan de universiteit. De hogescholen snappen ook dat een zuiver binair systeem toegepast moet worden.»

Veto: Waar moet het naartoe met de associatie Antwerpen na de academisering?

Van Steenberge: «De associaties hebben als tweede bedoeling een brugfunctie tussen professioneel en academisch onderwijs. Ze zitten allebei in hun eigen systeem, maar er zullen overgangen zijn. De professionele bachelors kunnen als ze willen ook meedoen aan bepaalde vormen van onderzoek. Ze moeten niet, maar kunnen wel. Er zijn heel wat moge-

lijkheden van samenwerkingen en bruggen en watervalsystemen. Vandaar dat we dan ook de associatie zien blijven verder bestaan, we weten wel niet goed onder welke vorm of met welke bevoegdheid. In Antwerpen is er nog geen consensus over hoe het er moet uitzien, met één groot bestuur of met samenwerkingsakkoorden tussen twee aparte structuren.»

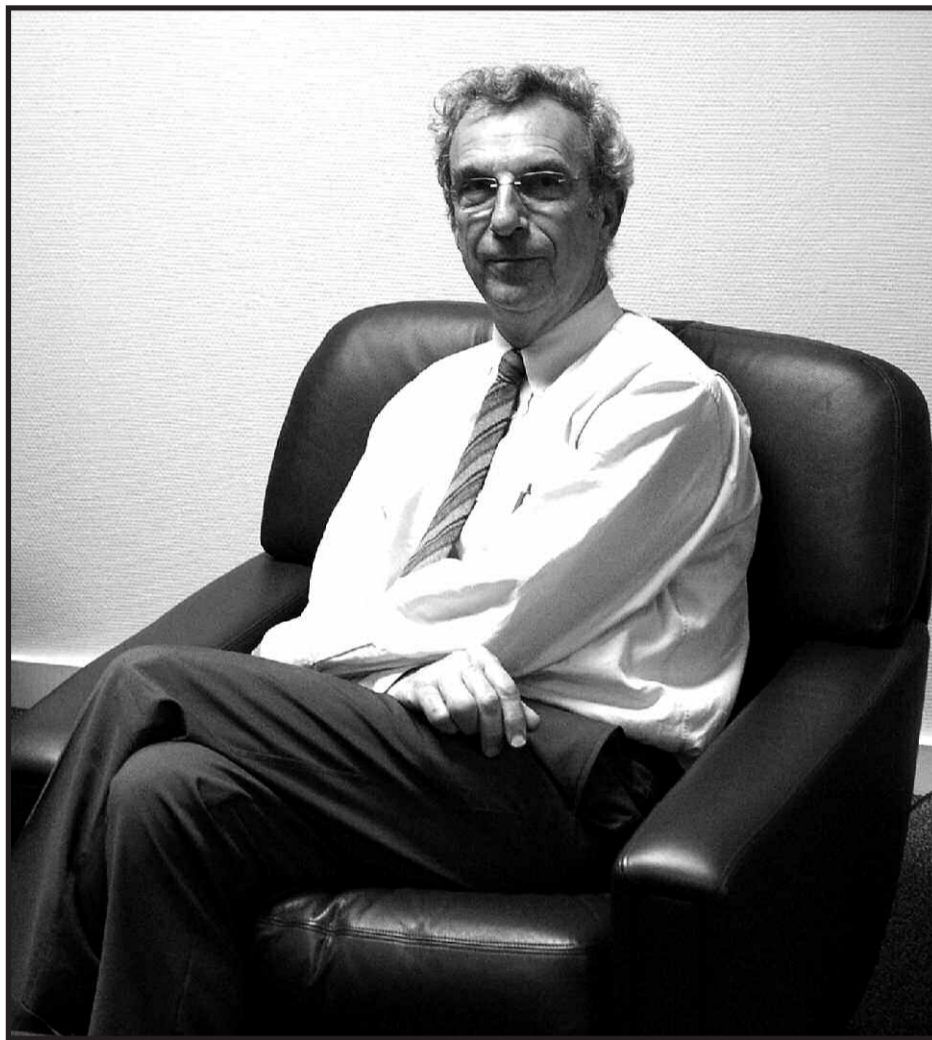
«Eigenlijk is die discussie momenteel bijzaak. Op dit moment blijven we de bruggen en schakels tussen professionele en academische opleidingen benadrukken. We hebben nu al schakelprogramma's en we laten ook delen van deze programma's in de laatste jaren van de professionele opleidingen zakken. Zo kunnen studenten bij de start van hun laatste jaar zeggen, dat ze wel willen verder studeren en dan vakken vooraf nemen. Dit is vooral van belang met het oog op de toekomst. Antwerpen is een multiculturele stad waar ongeveer de helft van de kinderen in de lagere school

tussen secundair en hoger onderwijs.»

Veto: Hoe voelt u zich als kleinere associatievoorzitter?

Van Steenberge: «Je moet daar geen tekening bij maken. Wij beschouwen ons niet als kleintje, wij zijn de derde associatie. We hebben een praktisch volledig aanbod en op verschillende vlakken zijn we duidelijk eerste of tweede in Vlaanderen. Onze universiteit is kleiner omdat ze geen volledig aanbod heeft, maar als je naar economie of biologie kijkt zijn we de eerste. Wij voelen ons zeker geen kleine partner, we worden soms wel zo behandeld door Vandenbossche en Oosterlinck die dan zeggen: 'die Antwerpenaren zijn daar weer'.»

«Er is soms de perceptie dat als Oosterlinck en Vandenbossche gaan eten alles geregeld is. Om te beginnen zitten zij zelf niet op dezelfde lijn, ze zijn zelf concurrenten en er zijn nog andere spelers op de markt. Brussel is eigenlijk verdeeld tussen Leuven en Gent.

(foto Maarten Goethals)

niet Nederlandstalig is. Binnen tien jaar gaan deze studenten hoger onderwijs moeten aanvangen en we verwachten dat binnen de hogescholen zal zijn, dus we moeten die bruggen hebben zodat de personen met de juiste competenties kunnen doorstromen naar de universiteit.»

MACHTSTRIJD

Veto: De associatie als sociaal instrument?

Van Steenberge: «Als democratisch instrument. We staan voor een volgende democratiseringsgolf. We richten ons wel niet specifiek op allochtonen omdat ze allochtoon zijn, we voeren een inclusief beleid. We willen het niveau niet verlagen of een bruine universiteit worden, maar de mensen met achterstand over de meet halen zonder de huidige studenten te verliezen. Zo plaatsen we ook bijvoorbeeld academisch Nederlands in het curriculum, een vak dat zeker niet enkel maar door allochtonen gevolgd wordt. Dat is juist het inclusief beleid. Verder werken we ook nauw samen met het secundair, op achttien is het immers al te laat. Daarom bieden we onze studenten een job aan als begeleider. Ze geven dan bijles aan leerlingen in de laatste jaren van secundair en zijn ook een psychologische brug

beter dan een politicus? Wij hebben voor een prof gekozen omdat deze mogelijk op lange termijn de rector van de nieuwe universiteit moet worden. In Limburg heeft men Willy Claes genomen vanwege partijpolitieke redenen, in Gent hetzelfde. Hier wilde men een liberaal plaatsnemen maar wij hebben ons daartegen verzet en ze hebben dan maar een liberaal in Brussel gezet. Ik denk trouwens niet dat er een echt verschil in aanpak is. In Leuven is er een combinatie tussen politicus en academicus. Oosterlinck is geen partijpoliticus, maar hij speelt alles wel enorm ideologisch en dat verwijkt ik hem ook.»

Veto: In hoeverre is het ontbreken van Lessius in uw associatie een pijnpunt?

Van Steenberge: «Lessius zou nooit voor ons gekozen hebben. Er was historisch al een vete tussen hen en Karel de Grote dus ze zouden nooit in eenzelfde associatie gaan zetelen. Op termijn moet Lessius wel binnen onze associatie komen en ik zie dat ook gebeuren. Als men het over rationalisering heeft, vind ik dat dat ook over de grenzen van de associaties moet gaan. Het is onaanvaardbaar dat er bijvoorbeeld een nieuwe faculteit economie in Lessius zou opgericht worden, dat is een oorlogsverklaring: over ons *dead body*. Ze mogen alles doen, maar geen nieuwe faculteit talen of economie. Eigenlijk zijn er drie opties, ofwel verhuizen ze — naar Brussel mogen ze — ofwel richten ze andere opleidingen in zoals psychologie, ofwel komen ze bij ons. Er komt een machtsstrijd en wij gaan die winnen. Leuven krijgt iedereen tegen zich als ze dat doen, ook Gent.»

Veto: Hoe ziet u de participatie op Vlaams niveau evolueren?

Van Steenberge: «Officieel heeft de associatie daar geen standpunt over, maar persoonlijk vind ik dat de VLIR en VLOHRA moeten fusioneren. Als je naar één grote onderwijsruimte gaat heb je ook één orgaan nodig. De minister praat nu vaak met de vijf voorzitters, maar dat is niet onze taak. De VLIR is niet sterk genoeg om daar tegen in te gaan en de VLOHRA vindt altijd dat de ander harder mag roepen. Er moet dus een nieuw decreet komen waarin nieuwe structuren worden vastgelegd. De minister loopt hier al op vooruit door te vragen dat VLIR en VLOHRA een gezamenlijk standpunt innemen, er is immers geen onderling gedefinieerd gespreksorgaan of verhouding. Iedereen vecht met iedereen en de minister wacht af. Als er een winnaar is zal hij het wel in een decreet neerschrijven.»

FEMINIST

Veto: Hoe verloopt de studentenparticipatie op associatieniveau?

Van Steenberge: «We hebben een studentenraad voor de associatie (ASRA). Ze komt wel wat traag op gang, maar we hebben de indruk dat het dit jaar goed loopt. Er is een overlegorgaan waartussen (ASRA) en de associatie dat een aantal keer per jaar vergadert. De studenten bepalen hiervan zelf de agenda. Verder is er een grote participatie voor de studentenvoorzieningen, waar ze participeren op instellingsniveau, en ook met de Stad is er overleg. Of de studenten er iets mee doen is natuurlijk iets anders. Het hangt van jaar tot jaar af of de studenten de organen effectief gebruiken, maar dat is overal zo.»

«Studenten zijn nogal braaf tegenwoordig. Ik ben een 68-er. Wij kwamen op straat, lieten regeringen vallen. Studenten zijn nu meer kotgebonden en leggen meer nadruk op het sociale leven, wat ook moet gebeuren. Wij waren enorm politiek actief, maar wij hadden ook niets en moesten wel uitbarsten, nu zijn er kanalen voor gesprek. Vrouwelijke studenten van nu beweren ook zelden nog feminist te zijn, maar ze profiteren wel van wat hun voorgangers gedaan hebben. Ze hoeven niet meer actief feminist meer te zijn.»

Veto: Vindt u het een voordeel wanneer een politicus aan het hoofd van een associatie staat?

Van Steenberge: «We hebben daar hier ook een discussie over gehad: is een academicus

Nieuwe beleidsnota allochtone studenten

K.U.Leuven wil meer allochtone studenten

In zijn openingstoespraak eind september riep rector Marc Vervenne op om jongeren uit allochtone gemeenschappen nauwer te betrekken bij het universitaire onderwijs. De universiteit moet ook bijdragen tot de vorming van een intellectuele elite onder hen. De voorbije twee jaar werden er al schuchtere aanzetten gegeven om het aantal allochtonen aan de universiteit te laten toenemen, maar vanaf nu wil de rector werkelijk een krachtig en efficiënt beleid voeren.

Om op dit vlak krachtadiger naar buiten te kunnen komen, wordt er nu een coördinatievergadering en een overlegorgaan opgericht. Deze organen moeten de werkzaamheden van de eerder opgerichte Stuurgroep vervangen, terwijl de werkgroep allochtone studenten wel zal blijven bestaan. "De leden van de Stuurgroep kwamen wel vaker samen vorig jaar. Toch werkte deze structuur niet," aldus vicerector Diversiteit Karen Maex. "De bevoegdheden tussen de Stuurgroep en de Werkgroep waren slecht afgebakend waardoor de beleidsvoorstellen nooit in de hoogste organen terecht kwamen. De leden van de Stuurgroep waren allemaal zeer betrokken, maar de samenstelling van de mensen was verkeerd. Het is trouwens onmogelijk om zowel het beleid voor te bereiden, te implementeren en uit te dragen binnen de universiteit. Onze nieuwe organen zullen daar verandering in brengen."

Daarnaast komt de K.U.Leuven nu ook naar buiten met een nieuwe nota over allochtone studenten. De nota 'Beleid doelgroep allochtone studenten' is een opsomming van de initiatieven die de K.U.Leuven in de toekomst wenst te ondernemen in samenwerking met de Leuvense studentenraad, de allochtone studenten en de stad. De universiteit wil meer aandacht schenken aan de religie, de identiteit en de socio-economische situatie van allochtone studenten.

(am)

Allochtone studenten voelen zich niet thuis aan de K.U.Leuven waardoor zij verbitterd raken en soms hun studies niet afmaken. Zo informeert de nota van de K.U.Leuven over allochtone studenten. Om deze studenten een warme 'thuis' aan te bieden, stelt de K.U.Leuven voor om een aantal culturele en educatieve evenementen te organiseren, zoals een iftar-avond of een onthaaldag voor allochtone jongeren. Veel faculteiten organiseren immers onthaalweekends, maar deze zijn volgens de nota meestal niet aantrekkelijk voor allochtone studenten wegens te veel fuiven en alcoholverbruik. Een onthaaldag of een 'Kom naar Leuven dag' in samenwerking met de

van onze universiteit," aldus vicerector Karen Maex. "Bovendien staan deze evenementen open voor zowel allochtone als autochtone studenten. Zo kunnen de verschillende culturen met elkaar in contact komen."

VERRECHTSING

De allochtone studenten zelf erkennen de onaantrekkelijkheid van onthaalweekends. "In een omgeving waar iedereen drinkt, voelen wij ons inderdaad niet zo thuis," aldus Celal Caglayan van Turkse Studentenvereniging Leuven (TSL). "Het is niet leuk om een aantal keer op een avond de vraag te moeten

studentenkringen beweren apolitiek te zijn, maar in de realiteit evolueren ze onopvallend mee met de verrechtiging van onze maatschappij," aldus Orhan. Celal vindt dat een onthaaldag voor allochtone studenten zeer interessant zou zijn. "Op het moment dat onze studies aanvangen, weten wij noch onze ouders de mogelijkheden die worden aangeboden aan de universiteit. Zo weten wij niet hoe we een kot moeten zoeken of welke studiemogelijkheden er zijn. Er is op dit moment een gebrek aan doorstroom van informatie naar de allochtone studenten en ouders. Een onthaaldag zou daarom wel interessant zijn, maar het is natuurlijk lang niet voldoende om alle structurele problemen op te lossen. Daarvoor zijn er structurele veranderingen nodig."

Ook de stad wenst de universiteit te helpen in zijn opdracht om meer allochtone jongeren te laten studeren. "De stad zal vooral veel promotie maken voor de nieuwe initiatieven," aldus Schepen van Diversiteit Mohammed Ridouani. "Het openzetten van de poorten betekent immers nog niet dat er ook meer studenten zullen komen. Daarvoor moeten er bruggen worden gebouwd tussen de verschillende gemeenschappen, en daarbij kan onze dienst helpen."

DÉ KERN

Hoewel zowel de allochtone studenten als de stad enthousiast zijn over voornoemde nieuwe initiatieven waarschuwen zij er beide voor dat de kern van het probleem niet over het hoofd mag worden gezien. "Het is prima dat allochtone studenten zich beter thuis zullen voelen aan de universiteit, maar het is niet van wezenlijk belang om te slagen," vertelt Ridouani. "Het zijn vooral de vooropleiding, omkadering thuis, motivatie en kennis van de allochtone studenten die er voor zorgen dat een student al dan niet zijn studies voltooit. Daarom blijft het belangrijk dat de universiteit ook rond deze problemen blijft werken en met meer nieuwe initiatieven naar buiten komt."

An Moerenhout

stad en de hogescholen is volgens de K.U.Leuven dan ook de ideale oplossing. "Op deze manier kunnen we zowel de ouders als de — eventuele toekomstige — studenten inlichten over de structuren en de werking

beantwoorden waarom je niet drinkt, en waarom je toch niet één keer wenst te proeven." Bovendien staan niet alle studentenkringen open voor allochtone studenten volgens Orhan Agirdag van TSL. "De meeste

Religie

De K.U.Leuven wil ingaan op de nood aan godsdienstbeleving bij allochtonen. Op die manier hoopt de universiteit de integratie van allochtone studenten mogelijk te maken en te bevorderen. Concreet betekent dit dat men interreligieuze gebedsruimtes en andere initiatieven wil steunen. Er is reeds een moskee, maar er wordt ook gewerkt aan een multiculturele gebedsruimte op campus Arenberg. De K.U.Leuven zal zelfs de religieuze feestdagen van alle erkende godsdiensten in België opnemen in de zakagenda. Maar is zoiets niet eerder symbolisch? Hoe staat het met concrete acties en structurele veranderingen?

SLAAGKANSEN

De Universitaire Parochie (U.P.) stelt zich open en is bereid tot samenwerking. "Wij organiseren jaarlijks een religieuze viering waar alle religies welkom zijn. In de praktijk zijn dat vooral christenen en moslims. Aanvankelijk kwam het initiatief wel van de K.U.Leuven, maar nu pas wordt er echt samengewerkt," zegt Johan Van Pee, pastoor van de U.P. En wat heeft men in petto voor de toekomst? "Er wordt overwogen om in samenwerking met het Dondeynehuis een gemeenschapshuis op te richten, waar christenen en moslims samenleven rond de interreligieuze dialoog." Is er ook samenwerking met andere godsdiensten buiten Islam? "Jammer genoeg niet," weet Van Pee. "Boeddhisten en hindoes zijn blijkbaar onvindbaar of willen zich niet profileren."

Schepen van Diversiteit Mohamed Ridouani is blij dat de universiteit haar verantwoordelijkheid neemt en verder wil gaan.

"Het gaat zowel om individuele identiteit als interactie tussen verschillende overtuigingen. Naast een gebedsruimte moet men ook integratie stimuleren door debatavonden te organiseren en studenten uit te nodigen." Maar Ridouani is optimistisch: "Het basispakket is redelijk goed, maar nu moeten we tekortkomingen identificeren en verbeteringen doorvoeren in samenspraak met de studenten." Communicatie is daarin heel belangrijk. "Allochtone studenten weten vaak niet dat er al zoveel bestaat," aldus de schepen.

RELIGIEUZE SNAAR

Orhan Agirdag van de Turkse Studentenvereniging Leuven (TSL) wijst er ook op dat culturele eigenheid meer is dan religie alleen. "Islam is een klein deel van een cultuur. Men mag bovendien het religieuze en socio-economische niet als tegengestelden bekijken. Een gebedsruimte en halaleten zijn goede initiatieven, maar daar mag het niet bij blijven." Ook Bilal Benyaich van het interculturele platform KifKif sluit zich daarbij aan. "Natuurlijk vindt een aanzienlijk deel van de allochtonen religie belangrijk, maar de socio-economische achterstelling zou nu het eerste agendapunt moeten zijn." Benyaich meent dat het debat om maatschappelijke ongelijkheid gaat en religie daarin een marginaal verschijnsel vormt. "Het is zeer typerend voor de K.U.Leuven om de religieuze snaar te bespelen, maar dat is niet de echte hefboom voor intergratie. Nadruk op het religieuze leidt de aandacht af van de echte ongelijkheden."

Nathalie Hoes

Socio-economische situatie

Wil de universiteit af van zijn imago als 'blanke burcht', dan kiest het voor een open beleid naar allochtone studenten toe. Maar vaak zijn er factoren die een instroom belemmeren, een doorstroom tegenhouden en een uitstroom afblokken. In haar nota somt vicerector Karen Maex concrete initiatieven op die het voorgaande wensen te vermijden.

"De reden waarom de nota van praktische aard is, is eenvoudige. We hebben twee jaar van bezinning en lering achter de rug. Nu moeten we simpelweg praktisch te werk gaan en met concrete voorstellen afkomen. Dat is nodig willen we een thuis aanbieden aan allochtone studenten," zegt Maex. Met dat laatste bedoelt ze dat studenten met een 'vreemde' afkomst een normaal studiepad moeten kunnen volgen en zich betrokken moeten voelen met de universiteit en breder de maatschappij. Of de voorstellen die ze opstelt voldoende zijn opdat allochtone studenten hun anders zijn kunnen belijden aan de K.U.Leuven, blijft voor haar koffiedik kijken. "We gaan dat moeten zien. Het is te vroeg om daar nu op te antwoorden," aldus de vicerector. Maex: "Bij het opstellen van de voorstellen heb ik me laten leiden door een aantal rapporten, door mensen uit mijn omgeving en door de Werkgroep Allochtone Student."

Om de instroom te verbeteren moet de K.U.Leuven niet alleen laagdrempelig worden. Daarnaast zijn stappen nodig die inspelen op de voorkennis van allochtone studenten. Daarom wordt concreet voorgesteld om cursussen academisch Nederlands in te richten, bijvoorbeeld als keuzevak binnen het curriculum. Een ander idee zijn voorbereidende zomercursussen. Dat gebeurt nu al succesvol in de groep Wetenschap en Tech-

niek (W&T) waar Maex vice-rector van is. Het is voor haar ook belangrijk dat er een informaticacampagne over de Sociale Voorzieningen in Leuven wordt opgezet. Veel vragen over huisvesting, studietoelagen, leningen en voeding worden zo opgelost. Opdat de ouders van allochtone studenten alles zouden begrijpen, is het van belang brochures in het Turks of het Arabisch te verspreiden.

Eenmaal de studenten zich hebben ingeschreven aan de universiteit is het belangrijk hen te houden. Daarom focust de nota zich op de doorstroom. Om die te garanderen trekt Maex de kaart van de begeleiding. Zij wil faculteiten meer stimuleren om te werken met mentoren en tutoring. Haar inspiratie haalt ze ook deze keer bij de groep W&T.

Vanaf januari 2008 loopt er bij de dienst studentenvoorzieningen een vertrouwenspersoon rond, specifiek voor allochtone studenten. "Dat zal iemand zijn die bemiddelt tussen diensten en allochtone studenten," verduidelijkt Maex.

Daarnaast ziet de vicerector een rol weggelegd voor de Leuvense studentenraad LOKO. "Ik verwacht dat zij de initiatieven ondersteunen die wij op poten zetten, maar ook omgekeerd. Wij moeten LOKO helpen waar het gaat om diversiteit. Een goede samenwerking is voor beide partijen zinvol," onderstreept de vicerector.

De sterkte van de nota toont onmiddellijk ook haar zwakte. Veel voorstellen lijken nog te vrijblijvend en te weinig uitgewerkt. Na twee jaar bezinning doet de nota daarom wat magertjes aan. Een uitgewerktere nota had misschien kunnen getuigen van meer betrokkenheid.

Maarten Goethals

MASSACANTUS HEVERLEE

Een primitief volkje

Een cantus met een paar honderden coronaleden is een uiterst unieke gebeurtenis. Hoog tijd om eens te kijken of het na vier jaar nog steeds de moeite is om naar het zuiderse Heverlee af te zakken.

Sander Raeymaekers

Zuiderse weersomstandigheden blijven alvast uit. Het grasveld voor Alma III is door onstuimig hemelwater herschepen tot een zompige grasvlakte. Onze gedachten gaan onmiddellijk naar het loze vissertje en het schiet ons te binnen dat we beter zijn leren laarsjes hadden geleend. Met onze maagdelijke codex in de hand druppelen we langzaam de grote tent binnen. De persoon voor ons lijkt een doorwinterde cantusser. Zijn codex heeft meer weg van een kostbare perkamentenbundel uit de klassieke oudheid en zijn enthousiaste uitleg over het *fondke* van frieten met andalousesaus dat hij heeft gelegd, doet ons beseffen dat we iets over het hoofd gezien hebben. Schuchter nemen we een plaats aan een tafel samen met een 650-tal Heverleese studenten.

AD FUNDUM

Na enkele waarschuwingen en een woordje uitleg van de preses over deze massacantus veert iedereen recht met de hand op de borst om uit volle borst het *lo*

vivat te zingen. Wanneer we bij het meekwe- len van de tekst angstvallig onze ogen o-

Gaudeamus. Daarna klinkt het «Prosit corona!»! Heel de tent veert recht en na de forma-

volkje.

Dat een cantus een leuke, losse bedoening is, wordt ons heel gauw duidelijk. Liedje na liedje verbetert de stemming. Tijdens *Juchheidi* beweegt heel de corona van links naar rechts. Meisjes met hun zoetgevooides stemmen nemen het in *Annemarieke* op tegen de mannelijke baritons. Naast lyriek zangprestaties, zijn ook fysieke prestaties als *Dis in lucht* aan de orde. Evenals intellectuele: tijdens *Drie vrienden* moeten aan elke tafel coronaleden per drie een strofe zingen.

Van al dat drinken moeten we dringend onze blaas ledigen: tijd voor een tempus. Buiten blussen honderden mannen op één lange rij preventief een immense vuurhaag, terwijl aan het knappere geslacht de sanitaire faciliteiten van Alma III worden toebedeeld.

In het laatste, stille gedeelte moeten de decibels wat omlaag. Handen worden amicaal op schouders gelegd en als afsluiter van deze vrijwel unisono cantus wordt de *Ouderoldersklacht* ten berde gebracht. 'Cantus ex' weerklinkt en iedereen gaat al dan niet zwalpend naar huis.

(foto Wim Driessens)

prichten uit onze codex, bemerken we dat iedereen het zonder te spieken zingt: er is nog werk aan de winkel. Luide kelen overstemen ons wederom bij het volgende liedje, het

liteiten sterft het eerste pintje genadeloos in de kelen. De eerste *ad fundum* is maar een kort leven beschoren. Eensklaps volgen de eerste luide boeren. Wat zijn wij toch een primitief

STUDIEBEGELEIDING VOOR GELIJKE KANSEN

“ALO-studenten helpen allochtone jongeren door Buddyproject”

De multiculturele samenleving stelt de allochtone gemeenschap meer dan eens voor een muur van ongelijkheid, ook in het onderwijs. Om kansarmoede geen kans meer te geven, lanceert Leuven Schepen van Onderwijs Mohamed Ridouani in samenwerking met de ALO (Algemene Lerarenopleiding) het Buddyproject. Eindelijk een initiatief dat verder reikt en meer bereikt dan couscous en thee-avonden.

Liesbet Coolen & An Moerenhout

Het Buddyproject doet beroep op vrijwilligers en studenten lerarenopleiding aan Groep T, de KHLEUVEN en de K.U.Leuven Twee keer per week geven zij kinderen met een leerachterstand naschoolse begeleiding. Sinds dit academiejaar loopt het project in bijna alle secundaire scholen in Leuven.

Ridouani: “In Vlaanderen bestaan er een heel aantal vzw’s voor allochtonen die in de eerste plaats gericht zijn op identiteits- en cultuurbeleving. Voor de gemeenschap zijn zij van groot emancipatorisch belang, maar als het concreet op onderwijs aankomt, hebben zij allochtone leerlingen en studenten soms weinig te bieden. Dat is een groot gemis, aangezien onderwijs een onmiskenbare rol speelt in de strijd tegen kansarmoede. Neem nu het Vlaams secundair onderwijs, een schrijnend voorbeeld van het zogenaamde “watervalstelsel”. Het merendeel van de allochtone jongeren dat start in ASO stroomt geleidelijk maar zeker door naar TSO en BSO en de helft van deze leerlingen behaalt zijn secundair diploma niet eens. Hier liggen de wortels van kansarmoede. Er is dringend een uitkomst nodig om die ongelijkheid te bestrijden.”

“Het Buddyproject kan zo’n oplossing bieden omdat het reeds vroeg in het onderwijstraject ingrijpt. Leerlingen aan de lagere en secundaire school die niet over de nodige taalkennis en studiemotivatie beschikken, kunnen bij de buddies terecht. In speciaal opgerichte laboklasjes begeleidt elke buddy één, maximum twee leerlingen bij het maken van huiswerk. Daarnaast reiken ze hen belangrijke studiemethodes aan. Een leerling die bijvoorbeeld voor het eerst een toets geschiedenis heeft, weet vaak niet beter en leert meteen de eerste zin uit het hoofd. Samen met zijn buddy leert hij dan eerst het geheel te begrijpen en naderhand eventueel de leerstof te schematiseren als geheugensteun. Dit zijn basisprincipes van de leermethodiek die allochtone kinderen vaak missen omdat hun ouders laaggeschoold of in sommige gevallen zelfs nog ongeletterd zijn. Dankzij systematische begeleiding halen de leerlingen nu hun achterstand in en verhogen ze hun slaagkansen, zowel in het onderwijs als in hun verdere toekomst.”

ALTERNATIEF

Omdat enige kennis van zake vereist is, zijn er twee dagen vormingssessies. Daarin krijgen de buddies zelf bijscholing over de principes van leermethodiek en didactische motivatie. Bovendien heeft het Buddyproject reeds een stap vooruit omdat de overgrote meerderheid van de medewerkers reeds een ALO volgt. Sinds dit jaar hebben de studenten lerarenopleiding aan de KHLeuven, Groep T en de K.U.Leuven de mogelijkheid een aantal studiepunten in te zetten op een “alternatieve stage”. Dat wil zeggen dat ze hun stageproject niet op de gangbare manier lopen, maar kiezen voor een alternatief als het Buddyproject.

De structurele inbedding in bredere onderwijsstructuren garandeert het systeem bovendien de nodige continuïteit. Ridouani: “Momenteel werken we samen met 90% ALO studenten en 10% vrijwilligers, meestal gepensioneerde leerkrachten. De studenten zetten zich tijdens hun stage minimum één semester in, maar voor de vrijwilligers bestaat er enige flexibiliteit. We rekenen wel steeds op een langdurige inzet van de mensen, omdat we de leerlingen individuele begeleiding willen bieden op lange termijn. Zo ontstaat er tussen de begeleider en zijn leerling stilaan een vertrouwelijke band, wat de leersituatie erg bevordert.”

PARADOX

De opname van het Buddyproject in het officiële programma van de ALO biedt de opleiding zelf ook een grote verrijking. “Tot

voor kort bevond de ALO zich in een vrij paradoxale situatie. Als opleiding voor toekomstige leerkrachten, nam zij weinig of geen rekenschap van de diversiteit in het hedendaags onderwijslandschap. Dankzij de inbedding van het Buddysysteem, mag zij zich nu een meer representatief karakter aanmeten. Studenten die op alternatieve stage gaan, doen de nodige praktijkervaring op om ook in hun toekomstige loopbaan kansarme leerlingen verder te begeleiden en te motiveren.”

Heb je ook interesse om buddy te worden? Neem dan contact op met Lieve De Brabanter (projectcoördinator): 016/316213, lieve.debrabanter@leuven.be

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT

LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdays van
10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

PRESES VS PRESES (8): POLITIKA VS BIOS

“Ik ben een gevangene van het algemene belang”

Je kan preses worden omdat je een geboren leider, een feestbeest, een tolerante ziel of een gewiekst organisator bent. Of omdat je een lief zoekt. Omdat we onze Leuvense voorzitters een warm hart toedragen, helpen we hen met hun queeste. Deze week trotseerden Thomas Vandormael (Politika) en Tine Bynens (Bios) de barre kou op het terras van De Werf om ons een mooi artikel te gunnen. Hoe altruïstisch!

Wannes Van Herck

Tine verontschuldigt zich meteen voor het feit dat ze ziek is. “Het bed staat na deze date voor mij klaar om uit te zieken,” verklaart ze. Om te weten of dat bed die nacht ook door Thomas beslapen zou worden — iets wat wij een geslaagde date zouden noemen — daarvoor moet u verder lezen. Laten we dan maar snel beginnen met de eerste vraag uit de befaamde vragentrommel.

Thomas Vandormael: «Stel: je krijgt een miljoen euro. Wat zouden jij en je blind date ermee doen?»

Tine Bynens: «Eerst en vooral de toekomst veilig stellen: een huis kopen en de rest op de bank zetten. Ik zou ook gewoon blijven werken, denk ik. Eigenlijk ben ik niet zo veel bezig met geld.»

Thomas: «Het hangt er van af waarvoor je het geld krijgt. Als je het persoonlijk krijgt door bijvoorbeeld de lotto te winnen, dan kan je wel een aantal plezante dingen bedenken voor jezelf. Maar als je dat miljoen als preses krijgt voor je kring, dan gaan er natuurlijk ook wel wat deuren open.»

BEESTEN

Tine: «Omschrijf jezelf in vijf woorden.»

Thomas: «Vooreerst ben ik zeer sociaal. Ook ben ik een rustig mens. Ik durf wel eens graag in de belangstelling staan, maar dat heeft altijd een functie. Daarnaast ben ik koppig. En op een vijfde kenmerk kan ik nu niet echt komen. Noem jij er eens één van mij.»

Tine: «Ik ken je niet, dus dat is wat moeilijk. Misschien groot. Of nee: groots, wie weet. (lacht)»

Thomas: «Inderdaad. Je kan misschien wel zeggen dat ik ambitieus ben. Bedankt voor de aanvulling.»

Tine: «Ik ben volhardend en een werkpaardje dat met alles tegelijk bezig is. Ik ben ook een heel open persoon; er zijn veel mensen die veel over mij weten. Net als jij ben ik sociaal, maar dat is waarschijnlijk wel eigen aan een preses.»

Thomas: «Presides zijn gewoon sociale beesten.»

Tine: «Ja, wij zijn echt de boegbeelden van de kring. En daarnaast heb ik ook absoluut geen angst om voor een publiek te staan, maar dan functioneel, net als jij.»

“Op een Politika-fuif amuseer ik mij niet”

Thomas: «Bij ons zit dat gewoon in het bloed. Mijn tweelingbroer Sam is al tweemaal voorzitter geweest van CDS (christen-democratische studenten, red.).»

Veto: Word je preses uit ‘populariteit’, of wil je gewoon preses worden net omdat je sociaal bent?

Tine: «Dat werkt in twee richtingen. Je stelt je actief op in een kring omdat je sociaal bent, en dan komt dat vanzelf. Het is bij ons immers zo dat de oude preses vraagt of je de nieuwe preses wilt worden.»

Thomas: «Dat is het verschil tussen een grote en kleine kring. Ik heb beide meegemaakt, ik ben namelijk twee jaar geleden ook al preses van Mecenias (kring van de kunstwetenschap-

pers, red.) geweest. Dat was helemaal anders dan nu. Veel gemoedelijker. En over dat sociale aspect: ik denk dat als je je engageert in een kleine kring, een presidiumfunctie gewoon een logisch gevolg is.»

Veto: Het is vrij uniek dat je kan vergelijken tussen preses van een grote en preses van een kleine kring zijn. Wat verkies je?

Thomas: «Het heeft natuurlijk beide zijn voor- en nadelen. In kleine kringen is alles veel persoonlijker. Het voordeel bij grotere kringen is natuurlijk dat er meer mensen zijn waarop je kan rekenen. En je hebt een groter budget.»

als preses is het leuk vertoeven in de Tiensestraat. Ook vind ik het zalig om eens naar een activiteit van een andere kring te gaan en absoluut geen verantwoordelijkheid te hebben.»

Tine: «Een fuif staat bij mij ook niet bovenaan. Ik doe heel graag aan sport, dus samen met de biossers gaan paintballen of bowlen vind ik schitterend. Daarnaast vind ik de fakbar ook heel leuk, mede doordat onze fakbaruitbater een afgestudeerd bioloog is.»

Thomas: «Wat zou je aan je eigen kringwerking veranderen?»

Tine: «Het is een minpunt van mezelf dat ik te

avond uit (lacht). Maar nu terug even over de kringwerking: waar ik ook spijt van heb, is dat Bios bijlange niet meer zo groen is als het ooit was. Ik bedoel niet politiek, zeker niet, maar wel: vroeger ging Bios kikkers over een grote weg zetten, plantjes planten etc. Dat wil ik terug brengen.»

KIKKERS

Veto: Biologen zijn dus geen politieke groenen?

Tine: «Helemaal niet. We zijn wel voor de verbetering van het milieu, maar gaan daarom niet per se op GROEN! stemmen. Wij zijn politiek verdeeld.»

Thomas: «Wij zijn ook zo. Het is daarom dat wij ons als kring neutraal opstellen. Een kring heeft geen ‘algemene’ mening. Je kan alleen persoonlijke meningen over politiek geven.»

Veto: Volgende vraag dan maar.

Tine: «Als deze date goed gaat, wie zal dan de broek dragen? (lacht) Ik moet toegeven dat ik nogal onderdanig ben in een relatie. Ik laat de andere vrij en hij laat mij hopelijk ook vrij. Dat werkt het beste.»

Thomas: «Mijn vriendin vindt het helemaal niet leuk dat ik nu al voor de tweede keer preses ben. Ze weet dat het meer dan een full-time job is. Momenteel is mijn droomvakantie dan ook een week lang slapen.»

Tine: «Op welke activiteit van de andere kring ben je jaloers?»

Thomas: «Kikkers overzetten (lacht)!»

Tine: «Ik ben jaloers op de bankcontact in de cursusdienst van Politika.»

GEVANGENE

Thomas: «Definieer liefde. Geloof je erin?»

Tine: «Liefde is een heel sterke vriendschapsband, samen met een persoon waarmee je echt kunt samenleven. Er zijn natuurlijk altijd zaken aan een persoon die minder leuk zijn, maar als je die kan relativeren, dan geloof ik er zeker in.»

Thomas: «Inderdaad. Liefde is iets kunnen opgeven. En hoewel ik het veel te weinig doe, en mijn vriendin heel veel, geloof ik er wel in. En dat opgeven gaat er misschien niet beter op worden als ik later ook nog eens in de politiek ga. Die kans zit er namelijk in. Ik begin meer en meer te geloven dat ik gevangene van het algemeen belang ben.»

Tine: «Als je op de voorpagina van Veto mocht schrijven, waar zou dat artikel dan over gaan?»

Thomas: «Ik zit al een tijd met een vlamvend artikel over de huisvesting aan de K.U.-Leuven in mijn hoofd. Als je ziet dat er maar een heel beperkt aantal koten elk jaar vrij staat, omdat ze te slecht of te duur zijn, dan vraag ik mij af waarom de K.U.Leuven niet massaal koten bijbouwt.»

Tine: «Ik zou graag een artikel schrijven over

“Een AV is niet mijn favoriete avond uit”

die nieuwe diplomaruimte. Ik ben het daar helemaal niet mee eens. Er wordt te veel gericht op output en veel te weinig op input.»

Thomas: «Maar zoals Vandenbroucke het voorstelt, zou het wel een mengeling van input en output worden. Wat mij vooral zorgen maakt, is dat de hele notie ‘jaar’ wegvalt. Heel de jaarwerking wordt op die manier opgeschort. Dat is gewoon dodelijk voor het sociale aspect van de student. Ik vind dat LOKO in de fout is gegaan door veel te laat een standpunt in te nemen in deze zaak. LOKO zou zich beter wat pragmatischer opstellen.»

(foto Christine Laureys)

Tine: «Dat grote budget om eens lekker decadent te doen, mis ik eigenlijk niet. Bios heeft veel leden die daar geen behoefte aan hebben. Hou het gewoon fijn, dat is de leuze. Wij hebben liever een cantus met veertig mensen dan met honderd.»

GROEN

Thomas: «Wat is je fijnste herinnering van het voorbije presidiumjaar?»

Tine: «De kiesweek. Bios deed altijd een flauwe kiesweek, maar wij hebben dat bewust veranderd. De kiesweek moest krachtig zijn, met veel uitstraling. Die week is enorm fijn geworden.»

Thomas: «Bij ons is het heel tof om te zien dat de eerstejaars massaal aan alle activiteiten meedoen. Ze waren bijvoorbeeld met dubbel zoveel op de 24-urenloop als vorig jaar.»

Tine: «Dat is bij ons ook zo. En ik heb ook van andere kringen gehoord dat de eerstejaars in grote getale overall aanwezig zijn. De eerstejaars zijn een goede lichting. 1989 was een goed jaar (lacht)! Volgende vraag: Wat is het ideale avondje uit?»

Thomas: «Alleszins niet naar een fuif. Op een Politika-fuif amuseer ik mij hoegenaamd niet, maar ook andere fuiven interesseren me niet echt. Veel leuker vind ik onze fakbar. Zeker

weinig naar Algemene Vergaderingen van LOKO (Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, red.) ga, maar ik vind die eigenlijk niet zo belangrijk. Ik doe liever belangrijke dingen binnen Bios dan iets op hoger niveau.»

Thomas: «(verontwaardigd) Ik vind het eigenlijk heel fout als je zegt dat die vergaderingen niet belangrijk zijn. Die AV's zijn niet minder belangrijk dan de interne werking. Als preses vertegenwoordig je toch al je studenten.»

Tine: «Het is niet dat er niemand van Bios naartoe gaat, maar ikzelf doe het niet graag. De vice-preses gaat altijd. Ik doe liever kringwerking.»

“Mijn droomvakantie is een week lang slapen”

Thomas: «Ik zou het eigenlijk andersom doen. Als preses moet je kunnen delegeren binnen je kring. Ikzelf heb op drie jaar maar één keer een AV gemist, nota bene omdat het mijn verjaardag was. Als preses moet je daar gewoon zijn.»

Tine: «Tja. Een AV is niet mijn favoriete

DE XII WERKEN VAN VETO (4):

Het bier slinkt, de temperatuur zakt

Dat niet achter elke Leuvense voorgevel een klassiek gezin — papa, mama, zoon- en dochterlief — schuil gaat, wist je al langer. Een huis is meer dan een gevel alleen. Wij ruilden het warme kot in voor de koelte van een kraakpand: op zoek naar de kraker die in elk van ons leeft.

Christoph Meeussen

Je was wellicht hard aan het blokken in juni toen het kraakpand in de Schapenstraat ontruimd werd. De krakersgemeenschap was niet te spreken van de hardhandige actie en zij diende de politie van antwoord met een betoging die — naar goede anarchistische gewoonte — uitmondde in gerommel in de Leuvense binnenstad. De Leuvense flikken toonden zich oneindig begripvol tegenover de krakers die eerder die week het dak boven het hoofd verloren hadden. Ze kregen voor een nachtje onderdak in één van de cellen van onze blauwe vrienden.

De volgende ochtend namen de krakers al snel hun intrek in een ander pand, ditmaal ging het om een huis in de buurt van de Nervierstraat. Een ander pand in Tuin de Walque lieten ze — hoe kan het anders — links liggen. *Veto* zag zijn kans schoon en ging op zoek naar wat het echte leven, de totale vrijheid zoal te bieden heeft.

ARAFATSJAALS

Gewapend met menig blik van het goedkope alcoholische spul uit de Aldi en een klerencollectie waar zelfs Dirk Tieleman *on Ice* het warm van zou krijgen trokken we op pad. Een verdwaalde roker ziet hoe een benede onverlaten, voorzien van *arafatsjaals* en zaklampen, zich een weg richting verlaten pand baant. Het gestileerde anarchistenlogo op de voorgevel doet vermoeden dat de dreadlockvrienden hier toch ook al op prospectie zijn geweest. Een open deur lonkt en

doet ons alvast dromen van warme haarden waarboven gezellig een stoofvleesketel te pruttelen hangt.

Alle fantasie ten spijt, het zwarte gat maakt plaats voor een zaaltje waarin de duffe geur van leegte ons overvalt. Zaklampen schieten alle richtingen uit om te controleren of we toch niet iemands nachtrust verstoren. Kamer na kamer geeft het gebouw haar geheimen prijs. De benedenverdieping heeft nog het meest weg van een café — verwelkte

mensen komen in de raampjes tevoorschijn, maar het is niet meteen duidelijk of die feestjes ook hier plaatsvonden.

Weer beneden installeren we ons met een deken en pils. Plotse verwondering over het woord 'jump' dat op de muur gespoten werd. Even breken we ons hoofd over een mogelijke toenadering tussen de krakers- en jumpscene. Ongelovig verschuift de aandacht naar de kaarsjes, die onze schaduwen doen dansen op de muur. Plato's idealisme verschilt toch

(foto Christoph Meeussen)

toog en onwelriekende urinoirs in aangrenzende kamer inbegrepen. Een beleefd kaartje verzoekt ons door te spoelen na ieder gebruik. De waterfactuur blijkt tot onze grote verrassing niet betaald.

Vragende blikken kruisen elkaar wanneer we aankomen bij een houten trap. Een eerste waaghals werkt zich naar boven en zonder woorden bevestigt diens gezicht de stabiliteit van de trap. Boven liggen gezellige parketvloeren vol dia's. Jonge feestende

wat van dat van de krakersgemeenschap. Naargelang onze voorraad bier slinkt, zakt ook de temperatuur. Met de moed der wanhoop steken we dan ook meer en meer kaarsjes aan, maar de koude blijft via de stukgeslagen ramen onze kragen binnensijpelen.

KRAFFTUTTER

Met de kou dringt ook de gedachte door dat we, als we willen overleven vannacht,

ook *Krafftutter* nodig zullen hebben. Enkel mandarijntjes en een zakje Yucachips uit de wereldwinkel worden bovengehaald. Ons lichaam smeekt om meer. Ten einde raad bellen we de pizzadealer om enkele vegetarische pizza's. Zijn stem verraadt twijfel als we de plek van aflevering vermelden, maar even later smikkelen we als nooit tevoren. Nu onze magen zich min of meer beginnen neer te leggen bij het vleesloze bestaan van een kraker, begint toch ook de drang naar slaap de kop op te steken. We slepen ons terug naar boven, controleren voor een laatste keer of tussen de dia's geen spuiten verstopt zijn en spreiden vervolgens ons matje uit.

Wat de volgende uren betreft kunnen we zeer kort zijn. Het besef dat het warme kotbedje op wandelafstand ligt, is hard. Erg hard. Komt dat door de gure wind die voor het eerst dit jaar de temperatuur in Leuven tot -4°C doet dalen of door het feit dat wij gewoonweg aan luxe gewend zijn? Sisyphus was meer tevreden met zijn situatie.

Op zulke momenten bekruipen ons de vraag wat een kraker nu juist drijft. Toegegeven, niet elk kraakpand is in even erbarmelijke staat, maar voor het plezier zal het toch ook niet zijn. Leeft de kraker van dag tot dag en is het een grote bekommernis de nacht heelhuids door te geraken? Maken dreads en vegetarisme hem individueel sterker? Of zit er een dieper, religieus gevoel achter, waarbij het de lichaamswarmte van de commune is, die elk van zijn leden beschermt tegen de kwalen van zowel maatschappij als natuur?

We laten de kwestie en onszelf rusten. Maar plots schijnt de zon al stevig en zijn we blij als we beseffen dat we toch de nodige uren slaap konden vergaren. Genoegzaam pakken we in, haasten ons naar het kot en genieten van de stralen van zon en douche.

Tenzij u iemand kent die goede dubbele beglazing kan steken en iets kent van centrale verwarming, raden wij je niet aan je kot al te gaan onderverhuren.

SCHATTEN VAN DE K.U.LEUVEN (4): COLLECTIE EXPERIMENTELE PSYCHOLOGIE

Museum én pc-ruimte

De gebouwen van de K.U.Leuven herbergen massa's verborgen pareltjes en ongeziene meesterwerken. Tweewekelijks schotelen we jullie hiervan een staaltje voor. Deze week arriveerden we bij de Collectie Experimentele Psychologie.

Eric Laureys

Het vooruitzicht aan een geleid bezoek in de schatkamers van onze universiteit prikkelt de verbeelding. Afdalen langs wenteltrappen onder het rectoraat, bijgelicht door niets meer dan een laaiende toorts, rector Marc Vervenne *himself* die met eeuwenoude codes ons toegang verschaft tot de betere geheimen van het westelijk halfmond. Da Vinci en zijn 'mysterieuze' code worden terstond gedegradeerd tot fictie uit B- of C-romannetjes. Onze verbeelding is aan een lang sabbatjaar toe, zoveel is duidelijk. Over naar de realiteit.

KNUTSELAAR

Deze week trekken we op schattenjacht naar de psychologenbunker in de Tiensestraat. Professor Experimentele Psychologie Géry van Outryve d'Ydewalle ontvangt ons hartelijk in zijn met boeken volgestouwd bureau. Of de collectie Michotte als een schat beschouwd mag worden? In klinkende munt

uitgedrukt zeker wel. Maar de historische waarde moet zeker niet onderdoen voor de financiële waarde. Professor Michotte was actief aan onze universiteit van voor de eerste tot na de tweede wereldoorlog. Hij was een pionier in de psychologie en startte met onderzoeken op voorheen onontgonnen psychologisch domeinen.

Als prof experimentele psychologie hield hij zich bezig met het verzamelen van bruikbare meetinstrumenten. Naargelang de behoefte was de professor-knutselaar niet te beroerd om ook zelf aan de slag te gaan en zijn handenarbeid ten dienst van de wetenschap te stellen.

FESTIVAL

Zoals met veel collecties verdween ook deze na bewezen diensten in een hok onder de grond, wachtend op de prins met het witte paard. In dit geval was het professor van Outryve d'Ydewalle die samen met zijn collega Eelen een koppel paarden zadelde voor een tocht langs de PSI'se kelders. Het resultaat zal professor Michotte zaliger zeker verblijden. De instrumenten voor experimenteel onderzoek werden vanaf dan de collectie Michotte gedoopt en ze werden opgepoetst en uitgesteld in de gelijkvloerse gangen van het PSI.

Het oppoetsen en uitstellen was één ding, weten waarvoor de instrumenten dienden was een ander paar mouwen. In een gul-

(foto Stephanie Verbeken)

kennen we van de meeste instrumenten nog de oorsprong en de dienstbaarheid. Vele instrumenten bleken niet meer in de oorspronkelijke staat. Logisch, professor Michotte monteerde en demonteerde de voorwerpen in functie van het onderzoek.

De collectie is opgewaarderd door ze toegankelijk te maken voor al wie nu en dan de bibliotheek van psychologie binnenstapt. De pc-ruimte herbergt dus niet meer alleen elektronische machines die met het internet kunnen verbinding maken, maar ook mechanisch zeer verfijnde en kostbare instrumenten voor experimenteel psychologisch onderzoek. Naast stemvorken en reactie-meettoestellen vind je er ook het zogenaamde Moltini-apparaat. Het lijkt op een compacte bazooka, maar bij nader inzien kan het ook een afgeschroefde enorme fotolens voorstellen.

Als uitsmijter de persoonlijke favoriet van professor van Outryve d'Ydewalle: de chronoscoop van Hipp.

Bibliotheek psychologie en pedagogische wetenschappen
Dekenstraat 2, 3000 Leuven
De collectie bevindt zich achteraan de pc-ruimte (aan de balie rechts)

le bui besliste de faculteit enkele jaren geleden om een assistent die onderzoekstaak toe te vertrouwen. Driewerf hoera, vandaag

De Centrale
Bib
door
Kelly
Van Rensbergen

TWEEDE 'NACHT DER RECLAMEVRETERS'

Plezier zoals op de Caraïben

De ondraaglijke vergankelijkheid van reclamefilmpjes als vallende sterren op ons televisiescherm. Op 'De Nacht der Reclamevreters' mogen ze wonderwel even uit hun vanzelfsprekende vergeetput, om als nooit tevoren te fonkelen in de voormalige cinema zaal van het Depot.

Ide Smets en Nathalie Hoes

'De Nacht der Reclamevreters' is een beproefd concept in binnen- en buitenland. Het begon allemaal in 1981 toen Jean-Marie Boursicot met het idee rondliep een reclamearchief op te starten en vervolgens reclame als nieuwe film in festivalvorm te gieten. Ondertussen is men in Brussel de twintigste editie al lang voorbij, en sinds twee jaar heeft Boursicot kruistochtgewijs ook het Leuvense Depot met zijn evenement veroverd.

Op het eerste gezicht lijkt het ons toch

een wat vreemd concept: betalen voor reclame. Is onze consumptiemaatschappij nu helemaal gek geworden? Al snel blijkt dat we niet de enigen zijn die er zo over denken. Alle voorbijgangers die we aanspreken, delen ons met een lichte trotsheid mee hun ticket te hebben gewonnen. De organisator Rein De Meulenaer vertelt ons: "Vrijkaarten zijn een bewuste strategie. Er is immers nog een gebrek aan naamsbekendheid in Vlaanderen. Misschien omdat de doorsnee Vlaming iets nuchterder is als de Brusselaar." Dit wordt pijnlijk duidelijk als om 22u de deuren voor het spektakel voor al wie wil wagenwijd open worden gezet.

CALEIDOSCOOP

De magere opkomst buiten beschouwing gelaten, verwachten we toch visuele pareltjes. De site had ons immers gepaaid met een hallucinant promoprakje. De metaforen voor het evenement bleken onuitputtelijk: een over-

weldigende caleidoscoop, plezier zoals op de Caraïben, een ongeneeslijke epidemie. Als laatste publiekstrekker ook nog deze quote: "In de zaal zal het delirium ten top stijgen. Dit is geen voorspelling noch een godsvruchtige wens; het is gewoon een jaarlijkse vaststelling." We begrijpen het wel. Reclame voor reclame maken, dan moet je alle superlatieven uit de kast halen.

BELSPelletjes

We krijgen in totaal zes uur reclame voorgeschoteld: 400 filmpjes waarin uiteenlopende thema's worden aangesneden. Zowel recente filmpjes als wat ouder materiaal uit de jaren '30 en '60. Heel mooi waren de abstracte Franse reclamefilmpjes uit de jaren '60. Al was stilletjes genieten er niet bij, aangezien het promomateriaal van hoofdsponsor Malibu uit toeters en het drankje Malibu zelf bestond: een gevaarlijke combinatie.

U vraagt zich waarschijnlijk spontaan af

hoe het dan met de plaspauses zit in een zes uur durend reclameblok. Wees gerust, het is opgedeeld in vier blokken van anderhalf uur afgewisseld met — neenee, geen reclame — enthousiaste animatie door Lynn Pelgroms. U kent haar misschien van de belpelletjes op VT4, als voormalig Miss België kandidate of als TMF-vj. Ze amuseert het publiek met onder andere een soort 'Provincieshow' waarin kandidaten een versie van 'The lion sleeps tonight' mogen brengen. Plaatsvervangende schaamte welt in ons op bij de kandidate uit Oost-Vlaanderen die, zoals ze het zelf verwoordt niet vals is, maar wel heel erg vals zingt.

De reclamespot wordt vannacht duidelijk niet benaderd als kunstvorm, maar veeleer als lachobject. Het is en blijft natuurlijk reclame.

OP REIS NAAR DE STERREN MET STIJN MEURIS

“De edelste aller wetenschappen”

Stijn Meuris die Leuven aandoet in het kader van het “UUR KULTUUR”, dat moet wel iets met muziek te maken hebben. Niets is minder waar. Op woensdag 21 november neemt Meuris al wie dat wil mee op een ontdekkingsstocht doorheen het heelal. Voertuig: Stijns passie voor de kosmos. Plaats van vertrek: het Maria-Theresiacollege.

Ward Neyrinck

Al van toen hij vijftien was, speurde de jonge Meuris met de telescoop de hemel af. Iets wat hij zijn hele leven bleef doen, zijn latere drukke artistieke carrière ten spijt. Meuris: “Ik raakte geïnteresseerd in het heelal doorheen de literatuur, maar het

“Als mens zijn wij slechts een piepkleine, elegante toevalligheid.”

duurde niet lang voor ik een verrekijker in de handen nam en met mijn eigen ogen de wereld boven Overpelt in Noord-Limburg begon te verkennen. Dus kocht ik maar een echte sterrenkijker, en daarna nog een betere telescoop. Uiteindelijk ben ik er nooit meer mee opgehouden”.

Veto: Wat is er daar zo boeiend aan?

Meuris: «De sterrenkunde is en blijft eenvoudigweg de edelste aller wetenschappen. Zelf ben ik absoluut geen wetenschapper en zeker geen beroepsastronoom, wiskunde was bijvoorbeeld mijn slechtste vak op school, maar het veldwerk zelf en de gedachte die daarachter zit is gewoon razend interessant. Soms had ik minder tijd gehad om me aan het veldwerk te wijden, maar de ontwikkelingen in de sterrenkunde

ben ik altijd blijven volgen.»

LEVENSVATBARE PLANETEN

Meuris: «Het allerbelangrijkste voor mij is het besef van de afmetingen, van de grootteorde van de dingen. En dan met name onze positie daarin. Ik zeg het vaak als grap, maar

(persfoto)

het is eigenlijk wel waar, dat in het licht van die proporties onze aardse beslommingen maar heel bescheiden ogen. In zekere zin is dat een geruststellende gedachte. Ik ben een volstrekte atheïst, maar ik zie de sterrenkunde toch als een soort religie.»

Veto: Hoe rijmt u dat goddeloze en het religieuze?

Meuris: «De sterrenkunde is een prachtige wetenschap die allerlei openingen heeft

naar de filosofie, precies omdat het om het wezen van de dingen, over de gehele kosmos gaat. Daarom net komt ze zo vaak in de frontlijn terecht van allerlei religieuze groeperingen die haar willen gebruiken om hun gelijk te bewijzen. Maar de sterrenkunde moet een zuivere wetenschap blijven. Voor mij zet ze de puntjes op de i wat betreft de plek die wij innemen. Je kunt niet anders dan besluiten dat die plek zeer gering is. Als mens zijn wij slechts een piepkleine, elegante toevalligheid.»

«Recente ontdekkingen doen vermoeden dat er in het heelal nog meer dergelijke toevalligheden zouden kunnen zijn. In de laatste tien jaar zijn immers de eerste planeten bij andere sterren ontdekt. De ontdekkingen volgen zich sneller en sneller op, momenteel wordt bijna elke maand wel een nieuwe planeet ontdekt. Daarmee is een van de laatste mentale barrières overwonnen: het idee dat wij bevoorrecht zijn op onze unieke, prachtige planeet. Het heelal zou wel eens vergeven kunnen zijn van de planeten. Daardoor wordt het natuurlijk statistisch steeds waarschijnlijker dat er nog andere levensvatbare planeten in het heelal zijn.»

TERUG NAAR SCHOOL

Veto: Hoe is de lezing “Stijn en de sterren” opgevat?

Meuris: «We zullen als het ware met z’n allen terugkeren naar de middelbare school. Dat is nodig, want voor hoeveel van ons was “astronomie” in het middelbaar niet gewoon het zoveelste “verplichte lesje” dat de leerkracht gaf zonder al te veel kennis van zaken, gewoon om met de leerplannen in orde te zijn? Op een vrij *nerd* wijze beginnen we met de feiten: ons zonnestelsel met zijn acht planeten (*Pluto is recent “geschrapd”, red.*), en van daaruit trekken we steeds dieper de kosmos in. Uiteindelijk komen we terecht op een kosmologische schaal, die zo onvatbaar is, dat de confrontatie ermee in zekere zin — ik wik mijn woorden — een

filosofisch-religieuze ervaring is.»

«Onwillekeurig roept de astronomie ook het besef op van de vergankelijkheid van de dingen. Er hoeft maar één stuk rots van enkele kilometers doorsnede onze richting uit te vliegen en het kan met de menselijke beschaving gedaan zijn. Ik wil niet cru zijn, maar zo uitzonderlijk is dat niet. Dat is immers ook wat de dinosauriërs overkwamen. Het is toch opmerkelijk dat wij mensen met al ons verstand en die vele eeuwen beschaving nog altijd niet in staat zijn dat idee te aanvaarden?»

Veto: In uw muziek komt het heelal ook al wel eens aan bod.

Meuris: «Ja, maar daar moet je nu ook niet té veel achter zoeken. (*lacht*) Dat is gewoon dichtertelijke vrijheid, al kan je er wel niet omheen dat de kosmos iets intrinsiek aantrekkelijks heeft. Niet toevallig is het zo vaak in literatuur en kunst een topos of een meta-

“Eén stuk rots van enkele kilometers en het is ermee gedaan”

foor. Het heelal draagt een soort ruwe esthetische schoonheid in zich, iets wat blijkt uit het enorme enthousiasme dat de foto’s van de Hubbletelescoop telkens weer opwekken, ook bij leken. Er lijkt een soort collectief besef te zijn van de stilistische schoonheid ervan.»

«Op dat vlak ben ik trouwens heel nieuwsgierig hoe het Leuvense publiek zal reageren. Ik besef dat ik me in het hol van de leeuw begeef tussen al die wiskundigen en fysici. Ik zal de stomste van de aula zijn, daar ben ik wel zeker van. Maar ook daaruit kan iets ontstaan.»

De lezing gaat door op woensdag 21 november om 21 uur in de Grote Aula van het Maria-Theresiacollege.

KURT WAGNER IN STUK

“Mijn muziek is een soort realityshow”

Soms praat hij als de tovenaer van Oz. Vaak lacht hij zoals dat een hartelijke Amerikaan betaamt. Maar Kurt Wagner van Lambchop brengt bovenal prachtige, intieme nummers. Volgende week bijvoorbeeld, in STUK.

Bo Vanluchene

Kurt Wagner: «Ik wil geen solocarrière beginnen en er komt dan ook geen soloplaat. Met deze tour wil ik een betere muzikant worden. Ik breng nummers die ik vroeger thuis in mijn kelder zong en tot een paar dagen voor de tour had niemand ze eigenlijk al gehoord. Wanneer ik terugkeer, zal ik misschien een beter idee hebben van wat ze waard zijn.»

Veto: Kan iemand die al twintig jaar muziek schrijft, zichzelf nog verrassen?

Wagner: «Dat hoop ik. Steeds ga ik op zoek naar iets wat ik nog niet gedaan heb, een geluid dat ik nog niet heb gemaakt. Als ik terugkijk op heel oude songs, dan hou ik van de frisheid die ze hebben, omdat ik toen nog niet aan het nadenken was over wat ik deed. In mijn oeuvre zit geen specifiek thema dat terugkeert, maar ik schrijf wel altijd over mijn eigen ervaringen of observaties. Ik schrijf geen fictie, maar vertrek vanuit een realiteit. Het is een soort realityshow (*lacht*).»

Veto: Dus mensen die aandachtig naar uw muziek luisteren, kunnen u beter kennen dan uw eigen fa-

milie?

Wagner: «Dat denk ik niet, want hoewel het over mijn ervaringen gaat, probeer ik het altijd zo verwarrend mogelijk te maken. Zo valt het niet makkelijk te ontleden. Dat beschermt mijn privacy.»

Veto: U komt uit Nashville. Hoe heeft die stad u beïnvloed als artiest?

Wagner: «Oorspronkelijk wou ik niet zijn zoals de rest. Er heerste een vast idee over wat muziek was, maar hetgeen ze creëerden, vond ik over het algemeen saai. Ik nam dus de basisingrediënten van de Nashville sound en vernieuwde het, terwijl ik wel dezelfde structuren gebruikte. Toen ik ouder werd, begon ik op te kijken naar de oude, traditionele jongens, in tegenstelling tot de, *eh*, nieuwe traditionele jongens.»

Veto: Maar u bent zelf een van de nieuwe, traditionele jongens!

Wagner: «Dat weet ik niet — ik kan niet over mezelf denken in die termen. Ik zie mezelf gewoon als een jongen hier op een snelweg (*op de tourbus, red.*) die op zoek is naar een beetje zonlicht, terwijl het overal grijs en regenachtig is.»

Veto: Het verrast me dat u zo vrolijk bent, terwijl uw muziek vaak zo serieus is.

Wagner: «Iedereen heeft twee kanten aan z’n persoonlijkheid, geloof ik. Je moet ervoor zorgen dat beide kanten op een of andere manier tot uiting kunnen komen. Als ik blij nummers zong, zou ik misschien wel de meest

ellendige persoon ter wereld zijn (*lacht*).»

X-MEN

U was vroeger kunstleraar. Hoe zou u uzelf als artiest uitleggen aan uw studenten?

Wagner: «Ik doe niks bijzonders. Het is niet alsof ik een grote wetenschappelijke ontdekking heb gedaan. Iedereen kan een artiest zijn, je moet het gewoon toelaten. Al wat je nodig hebt is een visie en een verlangen om te creëren, maar iedereen heeft dezelfde bewaamheden. Soms is het niet leuk te toeren of interviews weg te geven, maar als je echt iets uit optreden of songschrijven haalt, dan is het goed. Alles wat leuk is, heeft een prijs.»

Veto: U bent sinds kort weer begonnen met schilderen. Heeft het iets te maken met muziek?

Wagner: «Ik wou dat ik je dat kon vertellen. Het is ietwat frustrerend, want toen de tour begon te naderen, moest ik er weer mee stoppen. Ik was er gisterennacht zelfs nog over aan het piekeren: hoe krijg ik dat schilderen weer in mijn leven? Je moet er echt tijd voor vinden. Ik kan ook in de wagen schilderen, maar dat is smerig (*lacht*).»

«Ik maak zwart-witte schilderijen in olieverf, op basis van oude foto’s die ik door de jaren heen verzameld heb. Via dikke lagen probeer ik textuur in mijn werk te krijgen. Het schilderij waar ik nu aan bezig ben, portretteert enkele zwarte debutanten — jonge meisjes — die aan het poseren zijn in de out-

fits voor hun *coming-out party*. Dat doen ze niet in een luxueus huis, maar in een veld. Het is een aandoenlijk beeld: hoe ze daar staan met hun lange, mooie gewaden — maar dan in de bossen (*lacht*).»

Veto: Hoe vaak vertellen mensen u dat Kurt Wagner ook een personage uit X-men is?

Wagner: «Heel vaak, vooral toen de film uitkwam. Ik vind het leuk dat hij een circusartiest in Munich was, maar verder heb ik weinig met het personage gemeen. Niet de blauwe huid en de staart, bijvoorbeeld (*lacht*).»

Veto: Hij is heel religieus, want hij was de hele tijd aan het bidden.

Wagner: «Oh, dat herinner ik me niet meer. Ik moet toen popcorn zijn gaan halen of zo. Zelf geloof ik niet in georganiseerde religie. Iedereen mag spiritueel zijn op de een of andere manier — het is een deel van onze natuur. Maar het idee dat religie ook maar iets zou te maken hebben met geld, vind ik absurd. Het gaat erom elkaar op de juiste manier te behandelen. Ik vind niet dat je naar de kerk moet gaan om een goed persoon te zijn. Je kan goed leven zonder dat iemand hoeft te oordelen of je een *asshole* bent of niet.»

Kurt Wagner treedt op vrijdag 23 november op in STUK, www.stuk.be

Filmfirmament

Persepolis

Persepolis — verfilming van het gelijknamige stripboek — is een waar pareltje voor het oog. Goede verfilmingen zijn een unicum en het kan gezegd worden dat deze film er zo een is. De tekenstijl blijft trouw aan het boek en de animatie levert dat beetje extra dat nodig is om helemaal op te gaan in het verhaal. Een aanrader voor elke film- en stripfan.

An Lens

De film vertelt het waargebeurde verhaal van Marjane Satrapi, een Iranese vrouw die haar thuisland ziet evolueren van een ondemocratisch land naar een democratisch Iran en dan weer helemaal terug naar af. Een moeilijk onderwerp op het eerste zicht, toch is deze autobiografie niet alleen hard en triest, maar bij momenten ook ontzettend humoristisch en meeslepend. We zien Marjane veranderen van kind naar rebelse puber, van wispelturige tiener naar volwassen vrouw.

Wanneer de Sjah in Iran eindelijk overwonnen wordt en er verkiezingen voor de deur staan, laait de hoop hoog op. De toekomst van Iran lijkt de goede kant op te gaan. Marjane wordt herenigd met familieleden die jarenlang als politiek gevangenen in de cel hebben gezeten of in ballingschap leefden. Nieuwsgierig als het jonge meisje is, hoort ze haar oom helemaal uit over het verleden van haar familie. Er komt aan deze familiehereniging een einde wanneer de Islamitische Revolutie aanbreekt. Het leven van Marjane verandert drastisch. Haar ouders blijven vrijgevochten waarden opnemen in haar opvoeding, maar op school krijgt ze de fundamentalistische visie van de mollahs voorgeschoteld. Vrijgevochten als ze is, rebelleert ze tegen de leerkrachten en het regime. Zo hangt haar hoofddoek bijvoorbeeld vaak 'niet juist' en luistert ze naar verboden muziek. Ze kleedt zich als een westerse vrouw, spreekt leerkrachten tegen en houdt publiekelijk de hand van haar eerste grote liefde vast. Uit angst voor eventuele wrede maatregelen, vanwege het regime, sturen haar ouders hun dochter daarna naar een Franse school in Wenen, waar ze ontdekt dat haar hart thuis hoort in Iran.

Hoewel de stripverfilmingen ons naar het hoofd vliegen, kunnen we stellen dat deze film een beetje een buitenbeentje is. Niet alleen de stijl is totaal anders, ook het verhaal is niet te vergelijken met de meer bekende stripverfilmingen. De biografie van Marjane is werkelijk beklijvend. Je wordt van het eerste moment meegezogen en het einde van de film komt dan ook veel te vroeg. Dat deze film een zeer persoonlijk verhaal is, weergegeven op een al even persoonlijke manier, zorgt ervoor dat je zonder enige inspanning kan meeleven met het hoofdpersonage. Ook de tekenstijl valt op: een simpele, vlekkeloze stijl. Deze eenvoudige stijl — net zoals in de graphic novel — stoort geen moment; je kan zelfs zeggen dat deze een surplus biedt. Het kan geen wonder heten dat deze film op het filmfestival in Cannes in de prijzen viel.

Steekkaart

Regie: Vincent Paronnaud en Marjane Satrapi
Cast: Chiara Mastroianni, Catherine Deneuve, Danielle Darrieux, Simon Abkarian, Gabrielle Lopes.

Duur: 95 minuten

Release: 27 mei 2007

Kort: Sublieme verfilming van het al even sublieme stripboek.

studio
L E U V E N

BRAAKLAND/ZHEBILDING PRESENTEERT SPOON RIVER

Een mozaïek van sombere kleuren

"Dames en heren, van harte, van harte welkom. De doden van *Spoon River* heten u welkom." Het is woensdag, acht uur 's avonds en we zitten in de overvolle Leuvense schouwburg. Voor ons zien we een nagenoeg leeg podium, de dorpelingen met hun verhalen uit Edgar Lee Masters *Spoon River Anthology* staan op het punt tot leven te worden gewekt.

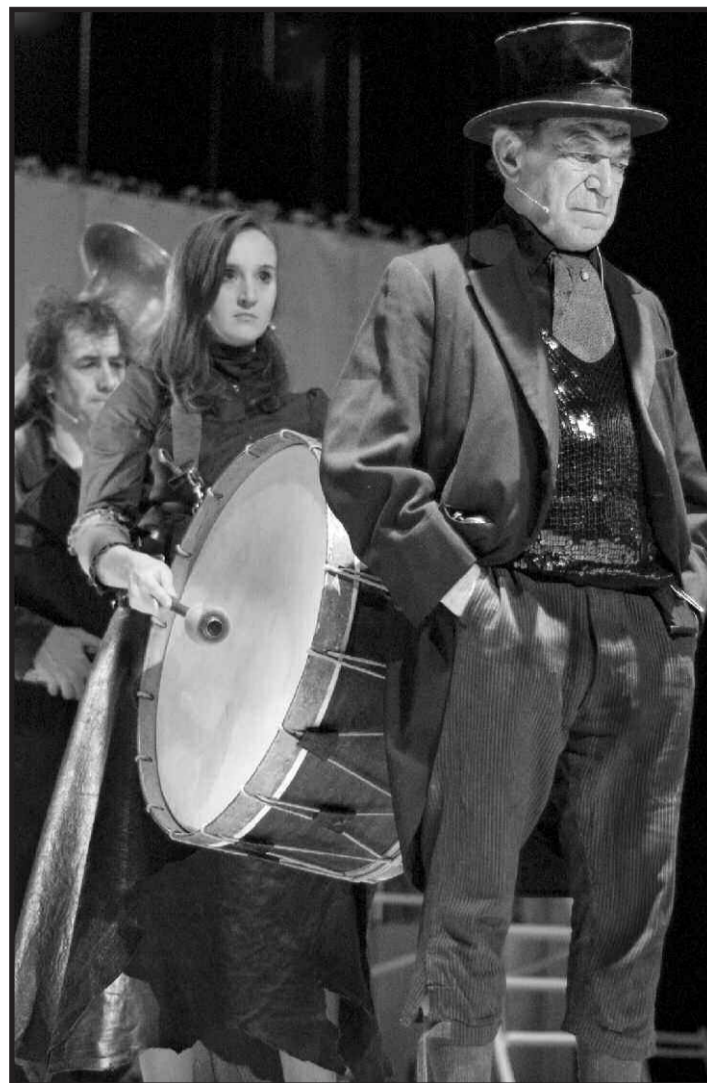
Nele Bruynooghe

Als een ijskoude hand grijpt de dood naar onze keel. Met vingers, lijkkleek, knokkelig en trillend reiken zij, de doden, naar de warmte van het leven. Het podium lijkt wel een denkbeeldige grens tussen de dood en het leven. Helemaal in het begin, kunnen we ons nog warmen aan de Amerikaanse countrymuziek waardoor we ons een dorpje als *Spoon River* kunnen voorstellen, maar verder spreken of zingen de doden enkel nog met koude lippen. Ze verhalen ons elk hoe zij aan hun einde gekomen zijn. Elke stem eist zijn eigen zeggenschap, elke stem weerklinkt, weergalmt in de oren van de toeschouwer. Te kort, want hoewel aangrijpend, lijkt hun verhaal op te lossen in dat van de andere stem. Alsof de ene de andere niet laat uitpraten.

Mensen zijn blijkbaar nog steeds dezelfde als ze dood zijn. Met het enige verschil dat ze nu recht voor de raap spreken. Ze spuwen de woorden in het gezicht, fluisteren met akelige eenvoud of huilen op de klagerige muziek. Geen dode laat de andere zijn woorden koud worden, of een andere kruipt, schuifelt of valt naar voren om zijn relaas op te maken. Terwijl zij proberen de aandacht te grijpen van de volle zaal, grijpen wij naar de verhalen, naar de puzzelstukken, de miniaturen van elk klein verhaal. De eersten komen in schokken, gruwelijk, kort. Als losse flodders raken ze onze harten, die ze al gestolen hebben bij het welkom.

Een grote tromslag maakt abrupt een einde aan hun korte leven. Daarna langere verhalen, treurig, melancholisch, meeslepend, meertrekkend in het tragische verhaal van *Spoon River*, een dorpje. Doden. Meer is er niet, geen verband. Een web van draden, maar geen enkele rode draad vertelt ons wat de personages bindt, tenzij elke draad abrupt is doorgesneden — de draden rafelen niet. Zo sterft de ene aan de beet van een geeuwende alligator — te dichtbij geweest — en sterft de ander aan een slangenbeet — het verkeerde gevonden in het struikgewas. Elke dode verweeft zijn eigen korte draad in het bolwerk van verdriet, frustratie, haat, liefde, hartstocht, verlangens, gruwel, onrecht of miskenning. Dit is geen voorstelling van de abstracte dood.

Het is de dood in al haar vormen, steeds reikend met de hand naar leven. Deze voorstelling is net als de dood bijna onverstaanbaar. De stemmen klinken door elkaar, of ze nu brommen, gillen, zingen, huilen, allen zijn ze de stem van de dood in zijn vele gedaanten. De spelers vallen met de regelmaat van een klok neer, want je moet je

(foto Christine Laureys)

herinneren, eigenlijk zijn ze dood. Dan doven de kaarsen. Het schijnsel van traliewerk op het podium, de klaaglijke zangen, de verwrongen gezichten zijn weer weggemoffeld in het duister.

En wie het niet begrijpt, moet toch maar eens komen kijken. Al was het maar om Kris Cuppens te zien die een vrije vertaling geeft aan 'fuck you' met de opgestoken middelvinger die zich voor deze gelegenheid iets lager situeert. Hij trekt wel elke 33 keer zijn broek af!

FEESTWEEK BABYLON PIEKT MET AVOND EROTISCHE POËZIE

Boem chakalakalaka boem boem boem

Erotische poëzie voorgedragen door proffen is de natte droom van elke Letterenstudent. Niet verwonderlijk dus dat Babylon tijdens hun recente feestweek graag een uurtje reserveerde om ieders verlangen te vervullen.

Elke Desanghere

Wanneer we aankomen in het kleine lokaal is er geen stoel meer vrij ondanks het feit dat we op tijd zijn. Twee ogenschijnlijk uitgedroogde proffen en enkele presidiumleden staren ons aan van op het zogezegde podium. We krijgen het er niet bepaald warm van.

Lander Kennis, preses van Babylon, bijt de spits af met enkele gedichten van Hugo Claus en Tom Lanoye. Alhoewel hij de juiste intonatie weet te vinden hebben we geen moeite om rustig te blijven zitten. We zuchten, spijtig genoeg niet van opwindning en wachten op meer.

Onze wanhoop verdwijnt wanneer professor Bart Van Den Bossche naar voren stapt en met een guitige blik vertelt dat hij graag zijn eigen werk had voorgedragen maar niet mocht van zijn vrouw. Hij zal Italiaanse poëzie voordragen maar begint met Luuk Gruwez over de beroemde dichter Petrarca en zijn Laura. En al had de professor het werk emotioneel voorgedragen, dan nog hadden we geglimlacht toen hij schaamteloos "hardcore seks" uitsprak.

Hij vervolgt zijn voordracht met een drieluik van Eduardo Sanguinetti, de belangrijkste dichter van het moment. We zijn fan van het Italiaans, ook al verstaan we niets van wat professor Van Den Bossche zegt. Het heeft zo'n sappige klank dat de erotiek er van af druipet. Een vertaling hebben we niet nodig.

Nadat we nog een aantal, ditmaal vertaalde, gedichten ten gehore hebben gekregen neemt presidiumlid Jan Steurs het over. Hij leest stukken voor uit twee voorstellingen van Wim Helsen. Geen poëzie dus, maar cabaret op enthousiaste wijze inclusief gebaren en intonatie. "Andere mannen, dat zijn de zakken. Ik ben zuiver als Fabiola," schreeuwt hij. Dat haar seksleven onbestaande was willen we graag geloven.

Gelukkig kan het ook wat romantischer. "Zoals een grote rozige wolk zal ze mij omsluisen met haar liefde." Minuten later gaat het echter van

"boem chakalakalaka boem boem boem" en worden vrouwen ineens "hoerige pijpgrage sletjes". We voelen ons allerminst aangesproken.

Dan is het de beurt aan professor Luc Van Der Stockt met poëzie uit de Griekse en Romeinse oudheid. Hij draagt ondermeer werk voor van Sappho wiens lesbische aard enkel een valse legende blijkt. Zij beschrijft de liefde als "een licht vuur loopt door mijn huid" of iets destructiever: "Weer siddert in mij de liefde die het lichaam sloop."

Wanneer de professor overschakelt op Romeinse gedichten verontschuldigt hij zich bij voorbaat bij het vrouwelijke deel van het publiek. Bij het horen van een werk van Catullus als antwoord op het gelach van zijn tijdgenoten geven we hem gelijk. Wie had ooit gedacht dat we de woorden "ik ram hem in je strot en in je kont" uit de mond van een prof zouden horen.

De avond wordt afgesloten door een aantal expliciete gedichten uit een obscuur boekje voorgedragen door de preses. Ondanks de trage start verlaten we het gebouw met rode oortjes en gedachten die we met moeite kuis weten te houden.

Kort Cultuur

Troubles in Molens van Orshoven

Vastgoedmakelaar Ertzberg heeft de intentie woningen onder te brengen in de Silotorens naast de Molens van Orshoven. De molens bieden onderdak aan Leuvense cultuurorganisaties zoals theater FABULEUS, Artforum en Braakland-/Zhebuilding. Hoewel de culturele activiteiten zouden kunnen blijven doorgaan, zijn deze organisaties onzeker over de toekomst.

Ertzberg had eerder al enkele groot-schalige projecten in Leuven, bijvoorbeeld een woonproject in de oude mouterij aan de Brouwersstraat. Ook restaureerde de vastgoedmakelaar het oude stadshotel De Dry Coningen. Nu heeft Ertzberg zijn oog laten vallen op de Molens van Orshoven — tenminste, de 54 reusachtige silotorens van de oude mouterij aan de Vaartkom. De molens zijn beschermd: ze zijn de laatste getuigen van de oorspronkelijke negentiende-eeuwse bebouwing in de Vaartkom, gekenmerkt door rijen pakhuizen.

Playground succesvol einde

Onlangs organiseerde kunstencentrum STUK het eerste Live Art festival in België: Playground. Dat liep vorige week zaterdag ten einde. Wie de Veto wel eens leest, wist dat al. Een internationale selectie kunstenaars presenteerde voorstellingen, installaties, performances of live acties in het spannende speelveld tussen kunst en podiumkunsten. Een aantal hiervan werden in STUK gecreëerd, voor enkele andere projecten was het een Belgische première.

Hoogtepunten waren onder meer *Tell me*, een bijna dertig jaar oude voorstelling van ondertussen overleden pop art kunstenaar Guy de Cointet die door de originele cast opnieuw werd opgevoerd. Ook Living Currency oogstte veel succes. Dat was een tentoonstelling met installaties, acties en performances die gedurende drie avonden in een theaterzaal werd gepresenteerd.

Voor de eerste editie van dit nieuwe jaarlijkse festival ontving STUK ongeveer 2400 bezoekers. Playground wordt in 2008 ongetwijfeld vervolgd.

Wie wil weten wat hij gemist heeft, kan altijd eens een kijkje nemen op www.playgroundfestival.be

Meuris in Uur KULTUUR

Stijn Meuris is geen ster. Wat sterren dan wel precies zijn, legt hij je maar al te graag uit tijdens zijn voordracht over sterrenkunde op 21 november. 'Stijn en de sterren' heet het, 'Stijn Meuris over astronomie'. De man van Monza bewijst dat je geen expert hoeft te zijn om iets begreenerd uit te leggen. Wie wil gaan kijken, moet om 21u naar het Maria Theresiacollege trekken, in de Grote Aula in de St-Michielsstraat 6.

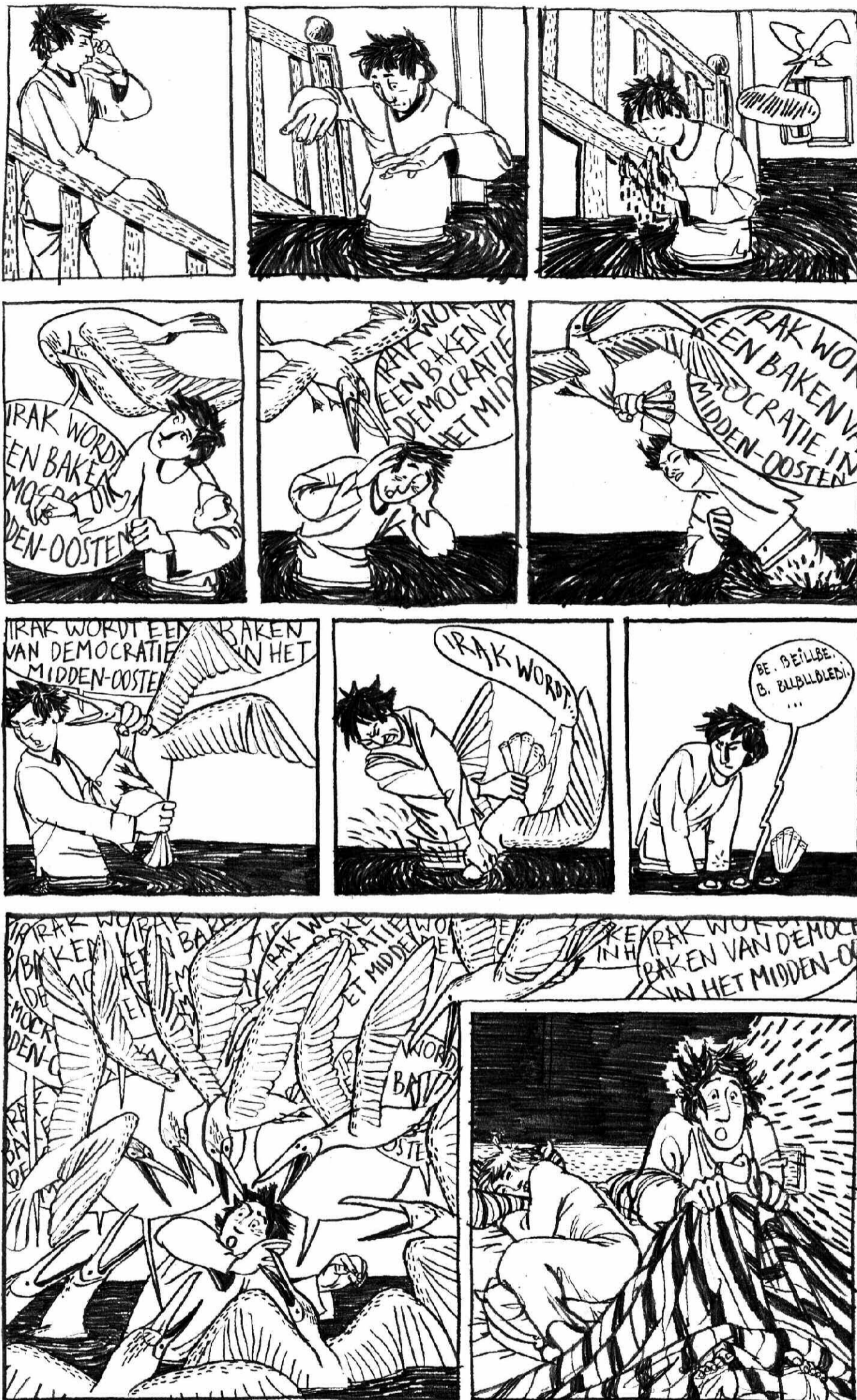
Meer info op www.kuleuven.be/cultuur

Barman ook docent

Niet alleen Stijn Meuris volgt het omgekeerde *Rik Torfs-pad*, ook Tom Barman geeft volgende week een gratis gastcollege. In het kader van een lessenreeks rond het thema 'Kleur bekennen' nodigt de Onderzoekseenheid Kunstwetenschappen (K.U.Leuven) Barman uit voor een gesprek over zijn cd *that's blue!* + *painters talking*. Aansluitend volgt een debat over de relatie tussen beeldende kunst en muziek. Dit alles vindt plaats op donderdag 22 november in STUK Auditorium om 20u00. Meer info op www.stuk.be

"Sluiers"

een vervolgverhaal door Pieter Fannes

...wordt vervolgd

Groep T speelt spelletje

Vorige woensdag organiseerde de Leuvense hogeschool Groep T een studiedag rond gaming. Gamers, academici en specialisten uit de sector debatteerden erop los: is er nood aan een politiek beleid rond het gamen?

We weten allemaal dat bij de minste *high school shooting* diverse spelletjes met de vinger gewezen worden, die extreem gewelddadig zouden zijn of pesten in de hand zouden werken. Bovendien wordt er we-

reldwijd evenveel geld aan games verdiend als in de filmindustrie. Het maatschappelijk debat over videogames en hun aandeel in de wereldeconomie zouden een indicatie zijn dat een duidelijk politiek beleid niet langer op zich mag laten wachten.

Schoon en Meedogenloos in Leuven

De twee VTM-poetsvrouwen Sien en Maria hebben afgelopen donderdagmiddag Leuven schoongemaakt. Dweil en stofdoek pa-

raat, trokken ze richting stadspark — weliswaar niet zonder cameraploeg op de hiel-en. ROB TV maakte er een kunstzinnige reportage van. Je kent Sien en Maria hopelijk niet van het televisieprogramma *Schoon en Meedogenloos* — een opvallertje tussen de fijne reclameboodschappen van Mr Proper.

(bv)

KULEUGEN

Maandag 19 november 2007 — jaargang 3 — 2007-2008 — nummer 8 — www.kuleugen.be

DE KNUFFELFACTOR VAN LOKO

“Ontdek de wereld, begin bij je partner”

Vlaanderen — Dat de Leuvense overkoepelende studentenclub LOKO liever niet meedoet aan een knuffelactie tussen Walen en Vlamingen, was eigenlijk geen verrassing. Onlangs deelde de vereniging nog condooms uit met een slogan die monogamie predikte. “Knuffelen met anderen dan je eigen partner is vuil,” claimt de organisatie.

Het behoeft ook geen uitleg dat deze vulgaire actie uitgerekend in het roddelblad *Veto* verscheen. “Als er in Leuven eens een prof de waarheid zegt over de islam staan zij op de eerste rij om die prof te bannen, zelfs te laten ontslaan. Linkse knuffels daar moet ik niet van hebben,” schrijft iemand op de pluralistische website *politics.be*. Inderdaad, want dat zijn dan Judas- of homoknuffels.

Naast LOKO is ook zusterorganisatie NSV niet zinnens een Waalse broeder stevig tegen de eigen vest te drukken. “Wij zijn verheugd dat sommige Leuvense studentenorganisaties zoals LOKO zich niet laten recupereren door deze unionistische manifestatie. Hun keuze om op het droge te blijven en niet mee op het zinkende schip België te springen, getuigt van moed en nuchterheid.” Dat laatste durven wij in twijfel trekken.

NSV! plant woensdag alvast een ludieke actie op de Leuvense Grote Markt.

Horticultuur Prijs 2007

De recent gerenoveerde tuin van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) won de prijs voor beste tuinaanleg van het jaar 2007. De tuin is dagelijks gratis te bezoeken tussen 10 en 18u, 's Meiersstraat 5, Leuven.

Geleide bezoeken in de tuin zijn mogelijk op aanvraag. Tel: 0472/36.90.04 (vraag naar Klaas)

Open brief aan Toon Boon

betreffende de fundraising en transatlantische geldtransporten van ere-rector Oosterlinck (zie KULEUGEN vorige week)

Voor zover ik weet, heeft ere-rector Oosterlinck voor grote geldtransporten steeds kunnen rekenen op het Belgische leger en meer in het bijzonder op minister van Landsverdediging André Flahaut (PS). In België worden geldtransporten bewaakt door de rijkswacht, maar voor internationale geldtransporten stelt de minister naast een C130 ook de laatste twee actieve paracommando's van België ter beschikking van de K.U.Leuven. Volgens de woordvoerder van het leger is de reis ook nu weer zeer voorspoedig verlopen. Op de terugweg naar België werden bij een tussenlanding op Shannon in Ierland wel een aantal dolende academici (voornamelijk Leuvense rectoren) meegenomen die na het staatsbezoek van de koning niet

meer naar Brussel mee terug mochten.

Voor deze hele aeronautische onderneming heeft ere-rector en ingenieur Oosterlinck eerst een cursus 'klapbanden repareren' moeten volgen alsook een opleiding 'straalmotoren verwisselen' en heeft hij zijn cursus Theo Vandewateren moet oprispen. De ere-rector dient in vliegtuigen altijd zijn oud officiersuniform (*de dato Wereldoorlog II*) aan te trekken, maar de knopen moeten gelukkig niet dicht. Minister Flahaut vertelde achteraf dat zijn "goede vriend en naamgenoot André belangrijk genoeg is om een extra C130 voor in te leggen." Dat tijdens de transatlantische vlucht zes Belgische militairen die dringend nood hadden aan medische bijstand zijn overleden in Afghanistan doordat ze niet vervoerd konden worden, deed Flahaut af als "niet prioritair".

Een ooggetuige van het eerste uur.

Torfs tobt

DETORFSIFICATIE

IN DE MEDIA

Af en toe en zonder willekeur laten wij een bekend universiteitswezen aan het woord. Deze week is het de beurt aan *net-geen-rector* Rik Torfs.

November: de bladeren hangen met trieste trillende pootjes aan de bomen en een ondraaglijke lichtheid overvalt mij — mischien wel die van mijn bestaan. Achteraf bekeken was de oorlog in Irak geen goed idee, maar laat ik zwijgen over wereldproblemen en de hand in eigen boezem steken. De opnames van *De Slimste Mens Ter Wereld* zijn bijna ten einde en ik kan u alvast het einde verklappen: ik ben het. Maar wat nu? Toegegeven, ik heb nooit moeite gehad met werk vinden en mandaten opstapelen, zij het geen politieke, toch even belangrijke. Ben ik immers niet een minister van God — geen premier, maar op z'n minst een Tobbackje? Ah, wij mierzerig de regen neerdaalt, denk ik terug aan mijn leven: De Laatste Show, Terzake, Nachtwacht, Nooitgedacht en mijn peterschap van een Miss Belgian Beauty-kandidate — een schat van een meisje. Haalt het mij allemaal in en bijt het mij in de staart? Droom ik, eenvoudige jongen uit Turnhout, uitgegroeid tot specialist in Kerkelijk Recht en gepromoveerd tot hoogleraar in 1988, hallucineer ik ten volle wanneer ik een detorfsificatiegolf meen waar te nemen? Waar gaat het met mijn geliefde universiteit naartoe — Vervenne, leg het mij uit! Waarom beginnen Stijn Meuris en Tom Barman met doceren!

Professor Kerkelijk Recht & mediawatcher, Rik Torfs

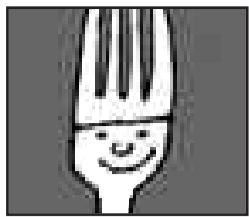
Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

3				8			
7	8	3	2				5
		9				1	
9				4		2	
			1				
	7	8					9
	5			3			
8			4	7	5		3
			5				6

Menu van de week in Alma 1-2-3 20 - 23 november 2007

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Kippensoep met bosgeheimen	0,70
Braadworst met selder in room	2,40
Gevuld kabouterhuisje met wilde rijst en Provençaalse saus	3,70
Kippenlapje met Indische saus en groentenrijst	3,70
Cordon bleu met bieslooksaus, geglaceerde wortelen en natuuraardappelen	4,30
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,70
Koninginnenhapje A1	3,30
Rumpsteak A2+A3	

woensdag

Kaboutersoep (champignonsoep)	0,70
Kervelsoep	1,80
Groentepolka met barbecueburger A3	2,40
Witlooftaart met slaatje A2+A3	4,65
Loempia met kerriesaus en pepers en oosterse rijst	3,30
Gestoomde visbrochette met dugleresaus en kruidenpuree A3	4,30
Spaghetti bolognaise A1+A3	2,40/2,85
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,70
Koninginnenhapje A2+A3	3,30

donderdag

Wortelsoep	0,70
Romige blanket met boschampignons	2,40
Uiburger met Indische salade en curryaardappelen A1+A3	3,70
Kip Corsendonck met kroketten	4,30
Tagliatelli met zalm en spinazie A3	4,65
Koninginnenhapje A1	3,30
Rumpsteak	

vrijdag

Tomatensoep	0,70
Erwtensop met spekjes	1,80
Hamburger met aardappelschijfjes	2,40
Nasirolletjes met gefruite Chinese kool en kerrie	4,30
Boomstammetjes met knolselder in room en garnituur A3	3,30
Tex-mex, vegetarisch A3	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,70
Rumpsteak A1	

**Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket
bekomen voor slechts 5 euro!**

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**,
(advertentie) **Justus Lipsius** en **pauscollege**

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

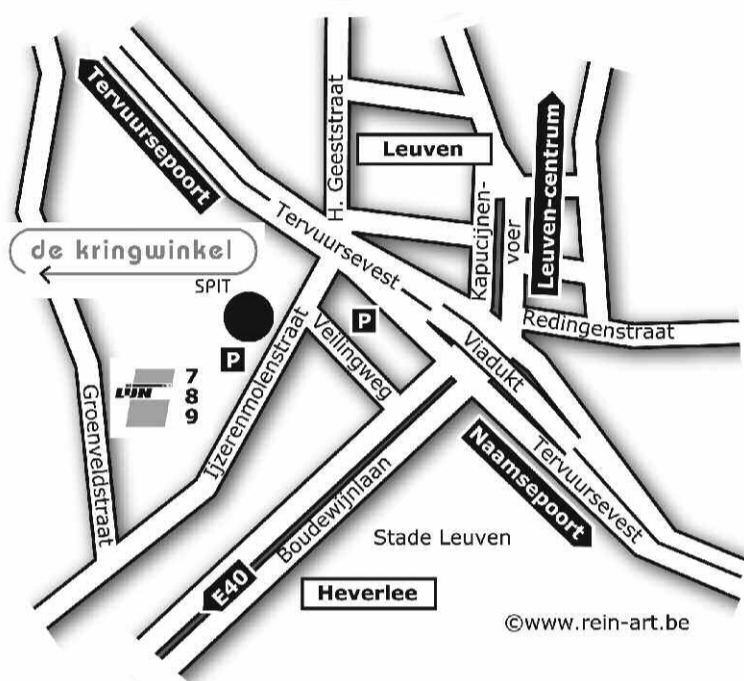
De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 10

Studentenradio op
het ritme van de
bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Veto zoekt volk!

Veto is steeds op zoek naar nieuwe medewerkers om artikels te schrijven, artikels na te lezen, te layouten of om veto's te verdelen aan de verschillende faculteiten. Ervaring is absoluut niet vereist, motivatie echter wel. Heb jij zin om mee te werken aan Veto? Mail naar veto@veto.be

GRATIS!

Is de Bijbel nog steeds actueel? Is de Bijbel er voor iedereen? Gaan de Bijbel en de wetenschap samen? 'Richting' biedt u een kostenloze, schriftelijke Bijbelcursus aan!

Ik wens gratis en geheel vrijblijvend:

- een infopakket over de Bijbelcursus.
- mij in te schrijven voor de Bijbelcursus en ontvang hierbij een gratis Bijbel.

Naam: .....

Straat: .....Nr.....

PC: ..... Woonplaats: .....

Opsturen naar:

Richting, Kapelstraat 36, 2627 SCHELLE

WWW.RICHTING.ORG

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 34
Nummer 8
19 november 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Maarten 'de Melkweg' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:
An 'de Zon' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie:
Alexander 'Sirius' Vrijhof, Bo 'Proxima Centauri' Vanluchene, Bram 'Betelgeuze' Vanoirbeek, Ken 'Poolster' Lambeets en Tatiana 'U Pegasi' De Wée

Medewerkers deze week:
Robin 'Arcturus' Broos, Ruben 'Regulus' Bruynooghe, Liesbet 'Spectrum' Coolen, Tine 'Zosma' Deckers, Elke 'Mira' Desanghere, Ilse 'Vindematrix' De Witte, Lisa 'Merope' Develtere, Wim 'Atlas' Driessens, Maarten 'Antares' Hermans, Kristof 'Canopus' Muylaert, Nathalie 'Electra' Hoes, Simon 'Pollux' Horsten, Steffi 'Nunki' Lambrechts, Christine 'Diadem' Laureys, An 'Pauw' Lens, Christoph 'Graffios' Meeussen, Roel 'Alpha Centauri' Moeurs, Ward 'Hassaleh' Neyrinck, Michael 'Sham' Olbrechts, Sander 'Torcularis Septentrionalis' Raeymaekers, Ide 'Alcyone' Smets, Tom 'Sheliak' Van Breussegem, Hans 'Dubhe' Vandenabeele, Nele 'Gemma' Van Doninck, Dries 'Castov' Vanoirbeek, Kelly 'Aluba Australis' Van Rensbergen, Liesbeth 'Bellatrix' Vandenbroucke, Stephanie 'Izan' Verbeke

Cartoons:
Michael, Pieter Fannes & Sh3L14C

DTP:
Liesbeth Vandenbroucke, Robin Broos, Alexander Vrijhof, Tatiana De Wée, Hans Vandenabeele, Ken Lambeets, Maarten Goethals, An Moerenhout & Bram -helaas 5pagina's-Vanoirbeek

Eindredactie:
Tatiana De Wee, Maarten Goethals, Ken Lambeets, Liesbeth Vandenbroucke

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An 'Al Kalb al Rai' Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-
namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden
(tekst, foto, lay-out, internet, sterren,...)
zijn steeds welkom op de redactie-
vergadering of op het redactieadres.

Berichten

TSD zoekt medewerkers

TSD (Technical Support Division) zoekt nieuwe leden om haar team te verwoegen. TSD verzorgt de elektriciteits- en lichtvoorzieningen op de 24-urenloop. We zoeken mensen met een minimum aan handigheid, maar vooral met veel motivatie! Meer info: mail naar tsd@vtk.be

Digital Information Point

Om de deelname aan uitwisselingsprogramma's te verhogen van studenten met een functiebeperking, wordt het Digital Information Point gelanceerd. Het project DIP zoekt ook aan de K.U.Leuven crewmembers. Kom eens luisteren op zondag 2 december van 15 tot 18u in residentie Romero.

Oplossingen

8	5	9	3	7	6	4	2	1
4	3	1	5	8	2	7	6	9
2	7	6	4	1	9	8	5	3
7	8	5	9	6	1	3	4	2
1	4	3	8	2	5	9	7	6
9	6	2	7	4	3	1	8	5
6	1	4	2	3	7	5	9	8
5	2	8	1	9	4	6	3	7
3	9	7	6	5	8	2	1	4

92,9%

van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

Agenda

EKONOMIKA

SchaatsTD@Haasrode op 20/11

EOOS

Bitch'n Pimp@Fakbar Letteren op
22/11

Upperdare voor dames@Perma
Historia op 20/11 om 20u.

GEOS

Bling-Bling-Party@Cuythoek op 22/11

KATECHETIKA

Cantus@Ambiorix op 21/11 om 21u.

LOKO-CULTUUR

film@LOKation@Auditorium STUK op
19/11 om 21u.

LOKO-SPORT

Fata Sportana@Leuven/Heverlee op
23/11 om 19u.

MEDICA

Medica-ApolloonTD@Albatros en
Rumba op 20/11

VRG

Welsprekendheidstornooi@PDS op
20/11

Cultuurkalender

MUZIEK

Horace Andy & The Dub Asante Band
Dinsdag 20/11 om 20u00 in Zaal het
Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

The Van Jets — The Blackbox Revelation
Woensdag 21/11 om 20u00 in Zaal het
Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Pinback + The Dudley Corporation
Woensdag 21/11 om 20u30 in STUK
Labozaal, Naamsestraat 96, stuk.be

Andrew Bird + My Little Cheap Dictaphone
Donderdag 22/11 om 20u30 in STUK
Labozaal, Naamsestraat 96, stuk.be

Fixkes — Fait d' Anvers
Donderdag 22/11 om 20u00 in Zaal het
Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Kurt Wagner solo
Vrijdag 23/11 om 20u30 in STUK
Auditorium, Naamsestraat 96, stuk.be

Rico Suave
Vrijdag 23/11, Hungaria, Baron D'Ey-
nattenstraat 6, hungaria.be

L-Fêtes
Zaterdag 24/11, Hungaria, Baron
D'Eynattenstraat 6, hungaria.be

THEATER

Muller/Traktor van Jan Decorte
Maandag 19/11 en dinsdag 20/11 om
20u30 in STUK Soetezaal, stuk.be

FILM

Gratis: Ad Fundum
Maandag 19/11 in Auditorium STUK,
Naamsestraat 96, www.stuk.be

EXPO

In Gods naam! 1000 jaar kloosters
Vanaf 21/09, di-zo 10-18u, do 10-22u,
Museum Abdij van Park, Abdij van Park 7,
ingodsnaam.com

VARIA

**Uur KULTUUR: Stijn Meuris over
astronomie**

Woensdag 21/11 om 21u00 in MTC,
Grote Aula, St.-Michielsstraat 6, [www.kuleu-
ven.be/cultuur](http://www.kuleu-
ven.be/cultuur)

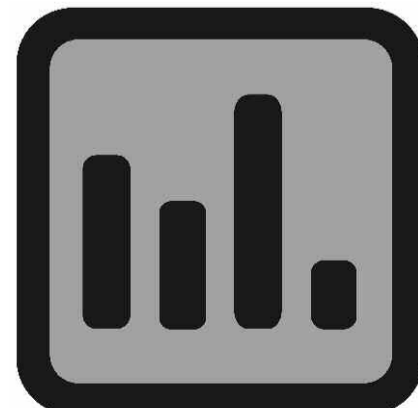
Gastcollege Tom Barman
Donderdag 22/11 om 20u00 in STUK
Auditorium, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Culturele activiteiten en feiten kunnen per
mail kenbaar gemaakt worden op
[cultuur@veto.be!](mailto:cultuur@veto.be)

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook op
je radio**

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Y O S S I F I V A N O V

“BIJ KLASSIEKE MUZIEK VIND JE DE MYSTIEKE KANTEN VAN HET LEVEN TERUG”

Yossif Ivanov leidt een heel ander leven dan de meeste jongeren in ons land. Na een fanindrukwekkende tweede plaats op de prestigieuze Koninking Elisabethwedstrijd voor viool — beste Belg ooit — speelt hij als solist op vele concerten in binnen- en buitenland. Maar zoals de meeste 21-jarigen is hij ook nog zoekend en tast hij zijn weg af.

**Laurens Serneels
& Liesbeth Vandenbroucke**

Veto: Waarom viool?

Yossif Ivanov: «Bij ons thuis was er altijd muziek. Mijn moeder was immers pianiste en mijn vader violist. De viool was een instrument dat mij boeide omdat je er eigenlijk twee zaken voor nodig hebt: én de boog én de viool zelf. Dat je met een stok klank kon krijgen, fascineerde mij. Het is begonnen als een hobby en alles is heel natuurlijk geëvolueerd. Ik ben nooit verplicht geweest om aan viool te beginnen. Eens ik die interesse toonde, kwam de discipline erbij. Soms vraag ik me wel af waarom ik voor viool koos, maar ik kan eigenlijk niet klagen, want ik krijg de grote werken onder de knie. De liefde voor muziek helpen mij door zo'n dipjes.»

Veto: Je bent er vroeg mee begonnen.

Yossif: «Dat gebeurde door omstandigheden. Ik deed een zomerstage voor kleine kinderen in Frankrijk bij een Spaanse lerares. Zij heeft mijn ouders aangeraden om mij bij een bekende vioolpedagoog in Lübeck, in Duitsland, les te laten volgen. Vanaf mijn achtste volgde ik elke maand een aantal dagen les bij deze man met toestemming van mijn school in Antwerpen. Ik ben hen daar heel dankbaar voor, want het is toch niet zo evident om mensen te overtuigen van het belang van zoiets.»

«Op mijn elfde begon ik als vrije leerling aan het conservatorium in Brussel. Op mijn vijftiende begon ik aan de Muziekkapel Koningin Elisabeth, toen een soort van miniconservatorium. In deze periode nam ik sporadisch deel aan wedstrijden. Daarna veranderde de kapel van structuur en schreef ik mij dus nog een keer in. In juni dit jaar studeerde ik af.»

Veto: Na je deelname aan de Koning Elisabethwedstrijd studeerde je dus nog verder?

Yossif: «Zelfs nu is het leren nog niet gedaan! Ik probeer nog altijd extern advies te verkrijgen. Want op een gegeven moment denk je dat je goed speelt, maar eigenlijk ben je verkeerd bezig. Uiteindelijk is muziek spelen steeds evolueren en je techniek onderhouden.»

“Er zijn geen Russische leraars meer in Rusland”

Veto: Hoe leefde je toe naar de Elisabethwedstrijd?

Yossif: «Een jaar op voorhand staat het repertoire vast en daar ben ik me dan op beginnen voorbereiden. Je moet veel werken beheersen als je wil deelnemen. Ik was zeventien en ik dacht: “waarom waag ik m'n kans niet?” De belangrijkste overweging waarom ik deelnam was uit ambitie, en om te weten waar ik tegenover mijn collega's stond.»

«Ik kijk er nu op terug als een fantastische periode in mijn leven. Maar nadien opent er zich een heel andere wereld. Ik ben ondertussen geëvolueerd, want op je achttiende ben je zeker nog niet volleerd. Een wedstrijd is trouwens ook niet alles, want muziek is zeer abstract. Ieder moet zijn visie kunnen geven op een stuk, maar in een wedstrijd moet je opletten dat je niet te hard afgwijkt van de norm. Er zijn ongeschreven regels waar je je aan dient te houden. Een prijs garandeert je trouwens zeker geen

carrière. Agenten en managers spelen nadien ook een belangrijke rol.»

Veto: Kan je van de muziek leven?

Yossif: «Het eerste jaar na de wedstrijd was het heel druk, nu is dat al wat minder. Ik geef nu veel concerten in het buitenland en dat is ook een hele ervaring. Hoe mijn carrière zal lopen, is echter zeer onvoorspelbaar. Het aantal concerten varieert van seizoen tot seizoen. Als je genoeg concerten hebt, kan je goed rondkomen als muzikant. Maar voor het geld moet je het sowieso niet doen. Je zal nooit evenveel verdienen als een bankdirecteur.»

Veto: Je bent nu 'artist in residence' voor K.U.-Leuven. Dat betekent dat je vast speelt voor de universiteit, zoals op de opening van het academiejaar. Hoe komt dat?

Yossif: «Luc Devos (*Leuvense pianist, red.*) had gehoord dat ik problemen had omtrent het verzekeren van mijn Stradivarius. Hij kende een afdeling van de K.U.Leuven die jongeren in bepaalde domeinen steunt. Zij vroegen me

interpreteer je, wat mij betreft, heel individueel: iedere violist heeft zijn stem en klank en zijn perceptie van een stuk. Er zijn natuurlijk altijd enkele regels waar je je aan moet houden. De puristen spelen enkel wat er staat: als er geen puntje staat, mag het niet lang gespeeld worden. Maar hoe de klassieke violisten het zelf speelden weet niemand eigenlijk exact. Mijn stijl van Bach of Beethoven ligt tussen puristisch en romantisch: niet constant vibrato, een lichtere boog en lichtere akkoorden.»

«Het opgelegde stuk tijdens de Elisabethwedstrijd was een modern hedendaags werk van Javier Torres Maldonado en dat houdt altijd een uitdaging in. Het was een nieuw werk dat niemand ooit had gespeeld. Bij een hedendaags werk ga je je minder snel oriënteren op een bestaande uitvoering, je bent helemaal vrij. Het bevat een heel andere *language*: het is vaak veel extremer, de contrasten zijn soms heel groot, de techniek is

aspect. Zijn laatste strijkkwartetten klinken zo modern. Onvoorstelbaar dat iemand zoiets heeft kunnen schrijven. En in die omstandigheden, met zijn doofheid, dat fascineert mij momenteel. Maar binnen enkele maanden kan dat weer helemaal anders zijn.»

«Vroeger kon ik hedendaagse muziek als die van Alfred Schnittke niet begrijpen, ik kon er zelfs niet naar luisteren. Sinds kort bekijk ik zijn werken met heel andere ogen en wil ik ze echt spelen!»

Veto: Hoe leer je die nieuwe muziek kennen?

Yossif: «Met het algemene repertoire ben ik ondertussen al vrij goed vertrouwd, maar soms moet je gewoon nieuwe dingen proberen. Dan ga ik naar de bibliotheek en neem ik muziek die ik nog niet ken. Soms luister ik er maar met een half oor naar, maar nu en dan zit er iets tussen dat me verrast. Het belangrijkste is dat je blijft luisteren.»

NIRVANA

Veto: Zet je vaak de radio op?

Yossif: «Minder en minder. Eigenlijk beluister ik vooral cd's. Ik ben nu wel meer met popmuziek bezig dan vroeger. Om me te ontspannen luister ik soms naar groepen zoals Nirvana, maar ook rapmuziek bijvoorbeeld. Klassiek blijft voor mij echter iets dat fundamenteel op een hoger niveau staat. Klassieke componisten gaan volgens mij op zoek naar het hogere, het universele. Hun stukken gaan over zaken die soms onbegrijpbaar zijn, zoals het leven zelf ook onbegrijpbaar is. Het zijn de mystieke kanten van het leven die je bij Bach of Beethoven terugvindt en dat zie ik in de pop toch niet direct gebeuren. In werken van Sjostakovitsj vind je als het ware de oergevoelens van de mens terug. Dat is natuurlijk moeilijk te evenaren met een popnummer van drie of vier minuten.»

Veto: Is musiceren universeel of bepaalt je Bulgaarse afkomst mede het spel?

Yossif: «Ik ben hier, in Antwerpen, geboren en getogen, dus dat heeft niet echt een invloed. Enkele van mijn leraars waren Russen. De Russische school is heel intensief. Men stelt immers hoge eisen aan elke student. De opleiding begint heel vroeg en is heel gericht. Ik heb het geluk gehad dat ik bij hen les kon volgen.»

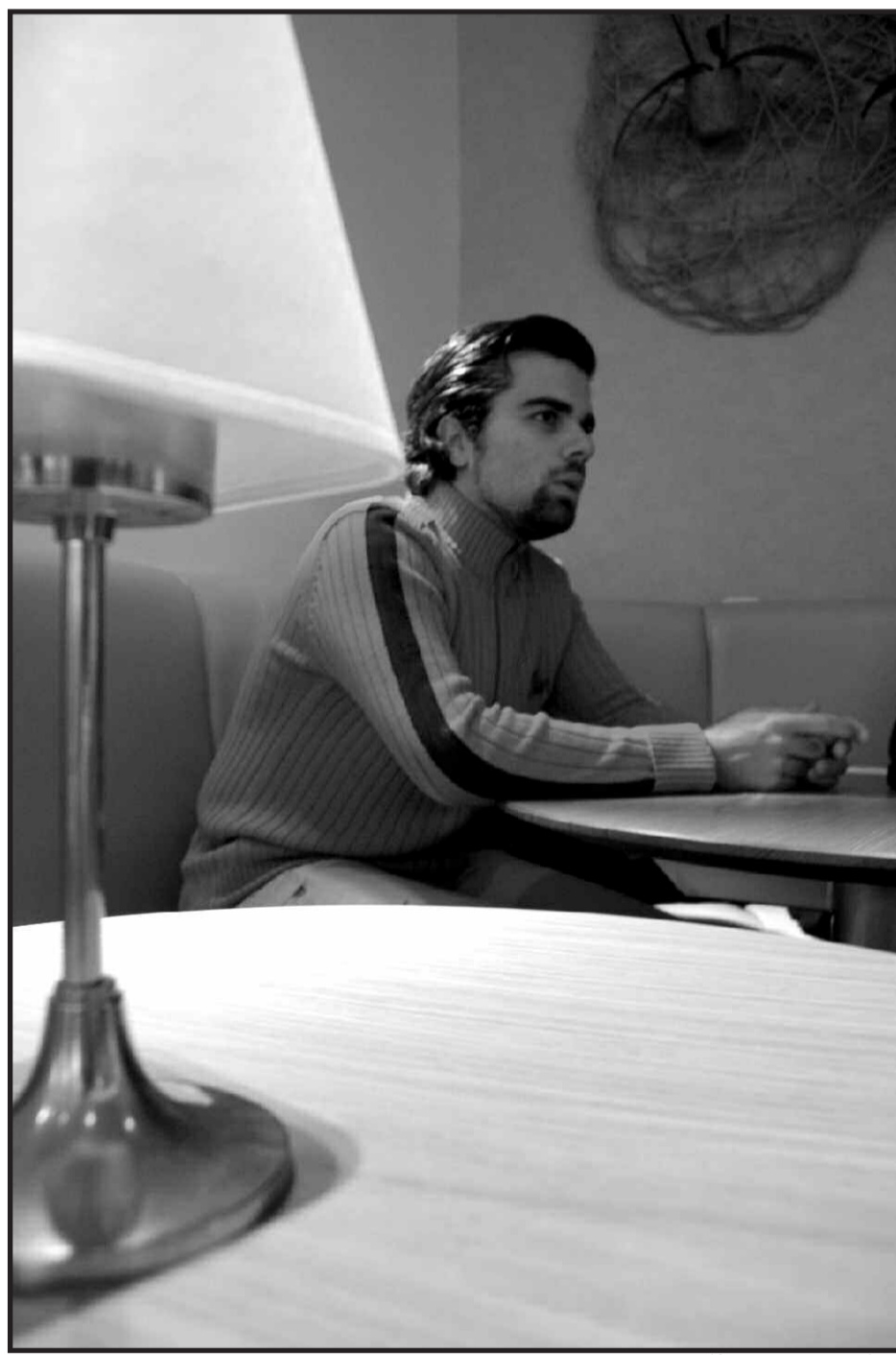
NIET IDEEAAL

«Het huidige systeem in België wat betreft muziekopvoeding of -scholing is nog niet ideaal. Als muziek een passie is, wat je toch al kan merken op jonge leeftijd, zou het toch beter gestimuleerd moeten kunnen worden: bijvoorbeeld door een soort topmuziekschool op te richten, zoals de topsportschool. Maar ondertussen is Europa wel al veranderd: al de Russische pedagogen zijn geëmigreerd en zitten tegenwoordig hier of in Amerika. Er zijn geen Russische leraars meer in Rusland.»

«Op wedstrijden of concerten zie je alle nationaliteiten: Aziatisch, Europees. Uit alle hoeken spelen ze even goed. Het niveau is heel erg hoog, de concurrentie is daardoor ook heel groot geworden. Volgens mij is muziek een algemene taal die iedereen kan leren.»

Veto: Tot slot, waar kunnen we je nog aan het werk zien?

Yossif: «Deze week speel ik met het Vlaams Radio Orkest het Sjostakovitsj concerto, voor de eerste keer sinds de wedstrijd. Er komt ook een cd-opname uit met viool en piano. Volgend jaar is er nog een project met Sjostakovitsj en Bart k. Ik zal ook nog voor de K.U.Leuven spelen, maar er liggen nog geen data vast.»

(foto Dries Vanoirbeek)

dan om 'artist in residence' te worden en enkele muzikale opwachtingen te maken. Ik heb het zelf nooit gevraagd, maar ik vond het een fantastische oplossing. Ik heb nu een andere viool, maar ik kan het geld gebruiken om een boog te betalen. Deze kunten heel duur zijn. Voor een *topboog* betaal je zelfs tot de 50.000 euro. Het is niet enkel de viool die klank van je spel bepaalt. Je moet onderdelen zoeken die bij elkaar passen. Dus een boog, maar ook snaren bijvoorbeeld.»

Veto: Als klassiek geschoolde muzikanten 'coveren' jullie steeds composities. Hoe ver vind je dat men mag gaan om een stuk te vertalen naar deze tijd?

Yossif: «Klassiekers zoals Mozart en Bach

apart en het bevat soms hele aparte klankkleuren. Daarom is een hedendaags werk altijd leuk en ook leerrijk om te doen. Het opent een beetje je geest en helpt je spel nadien bij andere stukken. Bijgevolg probeer ik alle genres wat te spelen. Er bestaan fantastische werken uit alle periodes. Het is onmogelijk om ze allemaal te spelen, maar je moet keuzes maken.»

Veto: Welke componist of stijl geniet dan jouw voorkeur?

Yossif: «Ik heb geen vaste of favoriete stijl. Het hangt af van de periode: er zijn periodes waarin ik echt enkel hedendaagse muziek of een bepaalde componist beluister en speel. Ik zit nu in een Beethovenfase (*lacht*). Wat mij aanspreekt in zijn muziek is het universele